

(Elektronische) Facturen Business- to-Government (B2G)

Een-meting

drs. J.P. Vendrig
J.J. Boog

Zoetermeer, december 2010

Dit onderzoek is gefinancierd door het Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie.

De verantwoordelijkheid voor de inhoud berust bij EIM bv. Het gebruik van cijfers en/of teksten als toelichting of ondersteuning in artikelen, scripties en boeken is toegestaan mits de bron duidelijk wordt vermeld. Vermenigvuldigen en/of openbaarmaking in welke vorm ook, alsmede opslag in een retrieval system, is uitsluitend toegestaan na schriftelijke toestemming van EIM bv. EIM bv aanvaardt geen aansprakelijkheid voor drukfouten en/of andere onvolkomenheden.

The responsibility for the contents of this report lies with EIM bv. Quoting numbers or text in papers, essays and books is permitted only when the source is clearly mentioned. No part of this publication may be copied and/or published in any form or by any means, or stored in a retrieval system, without the prior written permission of EIM bv. EIM bv does not accept responsibility for printing errors and/or other imperfections.

Inhoudsopgave

Samenvatting	5
1 Inleiding	9
2 Doelstelling, definities en uitgangspunten	11
2.1 Doelstelling	11
2.2 Definities 1-meting, factuur, elektronisch factureren, bedrijven en overheid	11
2.3 Uitgangspunten ten aanzien van de specificaties bij de 1-meting	12
3 Onderzoeksverantwoording	15
3.1 Inleiding	15
3.2 De onderzoeksmethoden	15
3.3 Stap 1: heroriëntatie en voorbereiding	15
3.4 Stap 2: enquête, (verschil)analyse metingen en extrapolatie	16
4 Onderzoeksresultaten	21
4.1 Totale omvang B2G-inkoopfacturen op jaarbasis	21
4.2 Wijze waarop B2G-inkoopfacturen afgehandeld kunnen worden	23
4.3 Elektronische facturering	25
4.4 Onderverdeling B2G-inkoopfacturen naar soort goederen en diensten	29
4.5 Toekomst	31
5 Conclusies	39
Bijlagen	
I Overheidsorganisaties	45
II Overige onderzoeksresultaten	53

Samenvatting

Aantal B2G-facturen per jaar

Het aantal B2G-inkoopfacturen bedraagt op jaarbasis bijna 14,4 miljoen. Ruim twee vijfde daarvan is door de overige uitvoeringsorganisaties ontvangen; de middelgrote gemeenten volgen met bijna 22%. Opvallend is de score voor de rijksoverheid, waarbij het aantal facturen met een factor 2,5 is toegenomen.

Het gemiddeld aantal B2G-inkoopfacturen voor alle overheidsorganisaties is ruim 18.000. De ministeries kennen het hoogste gemiddelde, te weten ruim 91.000, gevolgd door de grotere gemeenten met ruim 77.000.

Percentage elektronische B2G-facturen

Van de bijna 14,4 miljoen B2G-inkoopfacturen is bijna 6% een elektronische factuur, overeenkomend met bijna 840.000. Dat wil zeggen dat het aandeel elektronische facturen ten opzichte van de 0-meting met 2,1% is toegenomen. Vooral ministeries blijken relatief de meeste elektronische inkoopfacturen te kennen, namelijk bijna 16%. Ten opzichte van de 0-meting (toen 3%) is dat aandeel sterk gegroeid. Het aandeel voor de rijksoverheid vertoont een vergelijkbaar beeld: 14,7% nu en bijna 8% in de 0-meting. Bij de middelgrote gemeenten is het aandeel het laagst: 1,9%.

Aantal en typering van de goederen en diensten waarvoor bedrijven de B2G-facturen versturen

In de enquête is gebruikgemaakt van het benoemen van concrete producten en diensten in plaats van een typering van bedrijven. Dat is gedaan om het gesprek met de respondent zo soepel mogelijk te laten verlopen. Respondenten kunnen zich eerder een voorstelling maken van concrete goederen en diensten dan van de (meer generieke) sectoren waartoe die goederen en diensten behoren.

Van het totaal aantal B2G-inkoopfacturen (bijna 14,4 miljoen) heeft 16% betrekking op infrastructurele werken, gevolgd door de inhuur van externen en uitzendkrachten (bijna 15%).

Bij elk type overheidsorganisaties zijn infrastructurele werken het meest verantwoordelijk voor B2G-inkoopfacturen. Uitgezonderd de ministeries, waarbij aangekend moet worden dat de vertegenwoordiger van het Ministerie van V&W geen antwoord heeft gegeven op de betreffende vraag.

De inhuur van derden en uitzendkrachten speelt vooral bij ministeries (ruim 28% van het aantal B2G-inkoopfacturen), maar ook bij de overige typen overheidsorganisaties.

Wijze van verwerking van elektronische B2G-inkoopfacturen

De meest optimale afhandeling van de elektronische factuur is 'niet uitprinten en geautomatiseerd verwerken'. Van de overheidsorganisaties waarvan leveranciers elektronisch facturen versturen, komt dat bij 35% voor.

Het meest komt voor 'het uitprinten en handmatig verwerken (met eventueel scannen) van de elektronische facturen', namelijk 36%.

Het beeld per type overheidsorganisatie is wisselend.

Gehanteerde methoden voor het elektronisch factureren

Er is een aantal formats (standaarden) voor elektronische inkoopfacturen dat door overheidsorganisaties wordt gehanteerd. Door overheidsorganisaties, waarvan leveranciers elektronisch facturen versturen, wordt de PDF verreweg het meeste genoemd (bijna 94%). Word en Excel volgen op enige afstand (26,7 resp. 23,4%). EDIFACT komt het minste voor; alleen in de categorie overige uitvoeringsorganisaties komt dit format voor.¹

Mate waarin plannen bestaan om in de toekomst elektronisch factureren in te voeren

Ondanks dat bijna 47% van de overheidsorganisaties stelt elektronisch factureren niet te kunnen afdwingen, zijn er bij bijna 84% plannen aanwezig om het elektronisch factureren te gaan invoeren. Vooral bij alle ministeries en de provincies is dat het geval.

De meerderheid (51%) stelt echter dat er nog geen concreet beeld is hoe de plannen daadwerkelijk tot uitvoer worden gebracht.

Gewenste ondersteuning bij de introductie van elektronisch factureren, alsmede de gewenste vorm

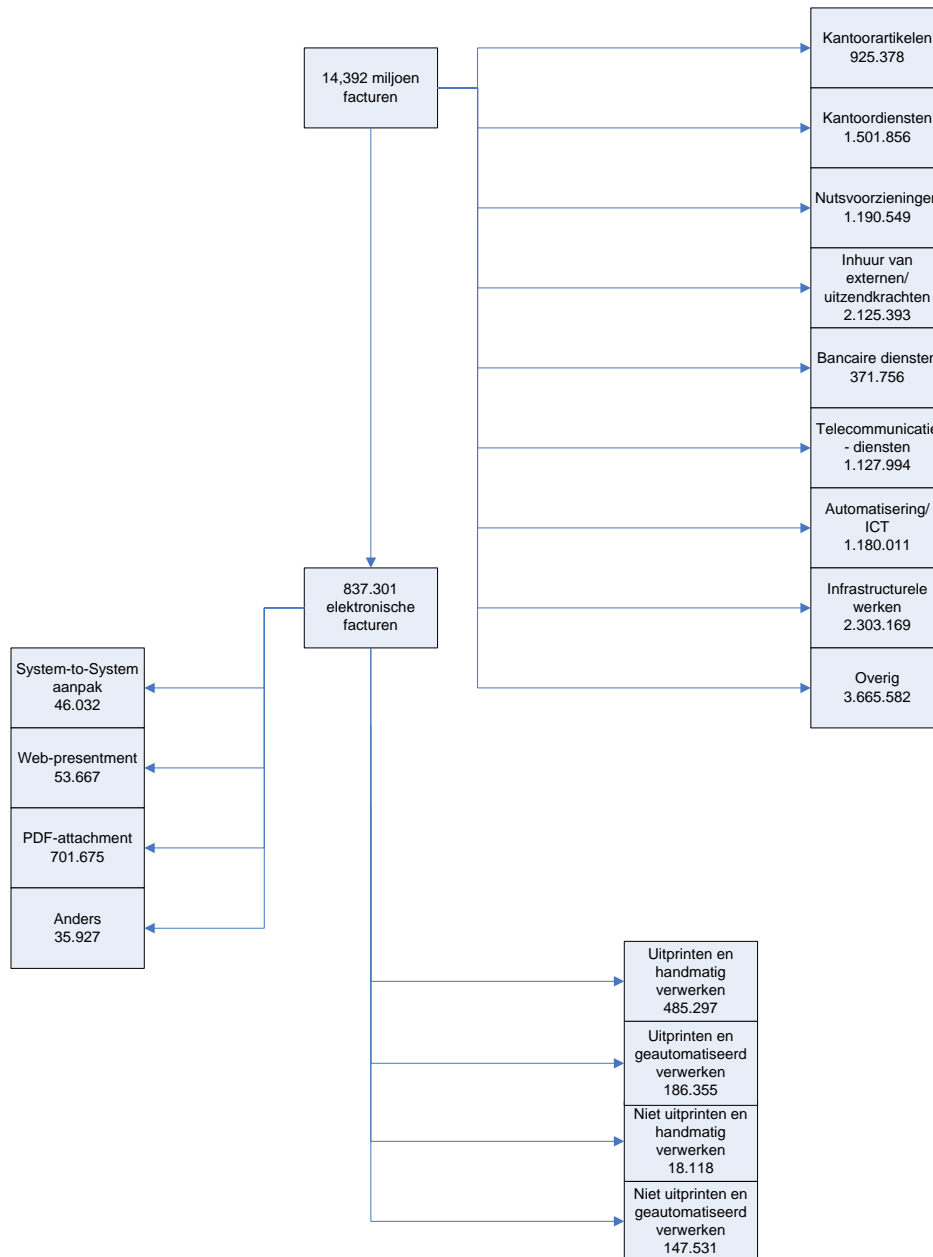
Aan de vertegenwoordigers van de overheidsorganisaties die plannen hebben om elektronisch factureren in te voeren, is gevraagd op welke wijze de rijksoverheid ondersteuning kan bieden bij het vergemakkelijken van elektronisch factureren. Het grootste deel geeft aan dat softwareleveranciers hun software meer geschikt dienen te maken om elektronisch factureren mogelijk te maken (ruim 80%). Ook het stimuleren van kennisdeling over 'best practices' scoort goed (77%).

Het beeld per type overheidsorganisatie is divers. Alle ministeries vinden dat softwareleveranciers gestimuleerd moeten worden om hun software geschikt te maken voor elektronische facturering.

¹ Overheidsorganisaties kunnen meerdere formats hanteren, dus de totaalstelling is meer dan 100%.

Samenvattende figuur

figuur 1 omvang en onderverdeling B2G-inkoopfacturen

1 Inleiding

Bij verkopen wordt een factuur opgemaakt waarin de goederen en/of diensten worden omschreven en de betaling wordt gespecificeerd. Wat voor de ene partij een verkoopfactuur is, is voor de andere partij een inkoopfactuur. In totaal gaat het, blijkens eerder onderzoek van EIM, om circa 400 miljoen facturen van bedrijven naar bedrijven (B2B). Dat betekent dat elke minuut die aan factureren wordt besteed macro € 200 miljoen aan kosten meebrengt. Stel dat men zowel vijf minuten aan de inkoopkant als vijf minuten aan de verkoopkant aan tijd besteedt, dan kan dit al gauw oplopen tot circa € 2 miljard op jaarbasis.

De Nederlandse overheid wil het bedrijfsleven helpen de kosten van factureren te verminderen door belastende bijkomstigheden niet meer verplicht te stellen. Zo mag de factuur inmiddels vormvrij worden opgesteld en verstuurd, bijvoorbeeld via e-mail zonder elektronische handtekening. Dat maakt het ook makkelijker om elektronisch te factureren.

De overheid geeft daar ook een impuls aan door het elektronisch factureren van bedrijven naar de overheid (B2G) te faciliteren. De overheid vertegenwoordigt een groot deel van de inkopen in Nederland en daarmee ook een groot deel van de facturen. Uit de nulmeting van EIM in 2008 blijkt dat het aantal inkoopfacturen van de overheid bij bedrijven op ruim tien miljoen ligt. Het gemiddeld aantal B2G-inkoopfacturen voor alle overheidsorganisaties is ruim 12.600. De ministeries kennen het hoogste gemiddelde, te weten ruim 72.000, gevolgd door de grotere gemeenten met ruim 51.000.

Daarmee biedt het B2G-factuurverkeer belangrijke kansen om door middel van elektronisch factureren flinke baten te realiseren voor zowel overheidsorganisaties als bedrijven die zaken doen met de overheid. Bovendien kan grootschalig elektronisch factureren naar de overheid – mits daarbij goede keuzes worden gemaakt – ook een flinke stimulans geven aan B2B elektronisch factureren.

De Nederlandse overheid wil het elektronisch factureren graag propageren. De directie ICT en Toepassing van het (toenmalige) Ministerie van Economische Zaken is in februari 2008 een project gestart ter introductie van elektronisch factureren bij de overheid. Een van de doelstellingen daarbij is dat de overheid in drie jaar 10% van de facturen van bedrijven (B2G) elektronisch heeft ontvangen en verwerkt.

Om deze doelstelling in de tijd te kunnen monitoren, is door EIM in 2008 een nulmeting uitgevoerd. Deze nulmeting biedt een overzicht van de aantallen (elektronische) B2G-facturen op dat moment naar een aantal specificaties, zoals:

- aantallen B2G-facturen per jaar.
- percentage elektronische B2G-facturen.
- aantal en typering van de bedrijven die de facturen versturen.
- huidige wijze van factuurontvangst en -verwerking, zoals het gebruik van een handmatige of geautomatiseerde administratie, uitbesteding aan derden, mate van integratie met inkoopportalen en/of -processen.
- in geval van elektronisch factureren, de gehanteerde vorm en de gebruikte standaard.
- de aanwezigheid van plannen voor elektronisch factureren.

- gewenste ondersteuning bij de introductie van elektronisch factureren, alsmede de gewenste vorm.
- geschatte benodigde tijd om e-factureren operationeel te hebben.

Dit overzicht is gesegmenteerd naar de verschillende overheidsorganisaties: departementen, uitvoeringsorganisaties (waaronder Zelfstandige Bestuursorganen), provincies, waterschappen en gemeenten.

Over de nulmeting is in juni 2008 gerapporteerd. Nu ruim twee jaar later wil het Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie in een 1-meting laten nagaan hoe thans de stand van zaken is rond elektronisch factureren. Daartoe moeten de hiervoor, in deze inleiding benoemde specificaties voor de 0-meting ook betrokken worden in de 1-meting. De 1-meting is daarmee valide en kan worden vergeleken met de 0-meting.

Daarnaast dient het eindrapport naast de cijfers van de feitelijke 1-meting een vergelijking te bevatten met de eindresultaten van de 0-meting.

Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie heeft EIM opdracht verleend tot het uitvoeren van een eenmeting B2G-facturen conform de hiervoor genoemde specificaties. De onderhavige rapportage is de weerslag van die opdracht.

Leeswijzer

Na dit inleidende hoofdstuk wordt in hoofdstuk 2 ingegaan op de uitgangspunten van het onderzoek. De onderzoeksverantwoording (opzet en uitvoering van het onderzoek) komt in hoofdstuk 3 aan de orde. Hoofdstuk 4 bevat de onderzoeksresultaten. Vervolgens worden in hoofdstuk 5 de belangrijkste conclusies van het onderzoek weergegeven.

2 Doelstelling, definities en uitgangspunten

2.1 Doelstelling

Het onderzoek moet betrouwbare ramingen opleveren van het aantal (elektronische) facturen dat jaarlijks door bedrijven aan de overheid wordt verzonden, dit in verband met de inkoop van goederen en diensten door de overheid.

Het is daarom belangrijk om duidelijkheid te geven over de uitgangspunten en de terminologie die van toepassing zijn bij de 1-meting. Daarom gaan wij hierna graag in op een aantal definities en een nadere uitwerking van de vereiste specificaties, zoals deze in de inleiding verkort zijn weergegeven en ook gelden voor de 0-meting.

2.2 Definities 1-meting, factuur, elektronisch factureren, bedrijven en overheid

Centraal in het onderzoek staat een 1-meting van aantallen (elektronische) facturen van bedrijven aan overheidsorganisaties. Hieronder wordt ingegaan op de inhoud van deze begrippen. Voor de definities is vanwege eenduidigheid uitgegaan van een belangrijk rapport van het Forum Standaardisatie. Het betreft de 'Verkenning Elektronisch Factureren' van maart 2007.

1-meting

Feitelijk is een 1-meting niet meer dan een inventarisatie van de huidige situatie, echter met een specifiek doel. De bedoeling van een 1-meting is om inzicht te krijgen in de stand van zaken in vergelijking met een eerdere 0-meting.

B2G-factuur

Ondernemers verstrekken, naar aanleiding van geleverde goederen of diensten, een factuur aan de overheidsorganisatie. Niet alleen als onderdeel van een proces om de inkomsten, en daarmee de bedrijfsvoering, te borgen, maar ook omdat dat verplicht is vanwege de wettelijke administratie- en bewaarplicht, de te betalen BTW en andere belastingen. Een verkoopfactuur van bedrijven aan een overheidsorganisatie is een rekening voor geleverde goederen of verleende diensten. De verkoopfacturen van bedrijven komen als inkoopfacturen bij de overheidsorganisaties binnen. In de 1-meting wordt vanuit het gezichtspunt van de overheidsorganisaties gekeken; het gaat met andere woorden om de inkoopfacturen voor de overheid.

Elektronisch factureren

Elektronische facturen zijn facturen die in principe niet op papier van de verzender naar de ontvanger gaan. Vormen van elektronisch factureren kunnen voorkomen via scannen, PDF, Web-presentment en andere vormen van elektronisch berichtenverkeer.

Bedrijfsleven

Het bedrijfsleven bestaat uit alle sectoren van de economie, met uitzondering van de publieke delen van het openbaar bestuur, overheidsdiensten en de verplichte sociale verzekeringen (SBI '93 code 75), en het onderwijs (SBI '93 code 80). Voor deze uitzonderingen geldt dat de private onderdelen erin wél onder het bedrijfsleven vallen. Het criterium hierbij is de vraag of organisaties al dan niet kostendekkend zijn. Is dit het geval, dan is er sprake van bedrijfsleven. Dit conform de definitie van het Centraal Bureau voor de Statistiek in de Nationale Rekeningen.

Overheidsorganisaties

Onder de publieke sector vallen eenheden die activiteiten organiseren in het algemeen belang. Kenmerkend voor die eenheden is dat de werkzaamheden niet worden uitgevoerd met een winstoogmerk. Het gaat om bestuurlijke lichamen met taken die door de overheid zijn ingesteld, zoals:

- ministeries, gemeenten, provincies en waterschappen;
- ZBO's (zelfstandig bestuursorganen). Zie voor een opsomming Bijlage I;
- uitvoerende organisaties en diensten, zoals inspecties, agentschappen/baten-lastendiensten, politiediensten en rechterlijke macht. Zie voor een opsomming Bijlage I¹;
- overheidsorganisaties die vallen onder het begrip rijksoverheid. Na de 0-meting is door EZ een nieuwe indeling gehanteerd van de overheidsorganisaties. Alle ministeries met hun agentschappen vallen onder het begrip rijksoverheid. Voor zover mogelijk en relevant zijn de onderzoeksresultaten naar de categorie 'Rijksoverheid' gespecificeerd (inclusief een vergelijking met de 0-meting)².

2.3 Uitgangspunten ten aanzien van de specificaties bij de 1-meting

Hierna zijn een aantal uitgangspunten geformuleerd die samenhangen met de gewenste specificaties van de opdrachtgever in het kader van de 1-meting. Het zijn dezelfde als die voor de 0-meting golden.

Aantallen B2G-facturen per jaar

Uitgangspunt is het aantal B2G-facturen op jaarbasis. Het aantal B2G-facturen is geschat door respondenten op basis van het aantal facturen van een recente gemiddelde maand en is eventueel gecorrigeerd voor maanden waarvoor duidelijk meer of minder facturen zijn binnengekomen dan gemiddeld.

Percentage elektronische B2G-facturen

Het aandeel elektronische B2G-facturen is op dezelfde wijze bepaald als hiervoor aangegeven bij het totaal aantal B2G-facturen.

¹ In dit rapport worden de ZBO's (zelfstandige bestuursorganen) en de uitvoerende organisaties en diensten (zoals inspecties, agentschappen, baten-lastendiensten) gezamenlijk als 'overige uitvoeringsorganisaties' aangeduid.

² In de 0-meting was de categorie Rijksoverheid nog niet onderscheiden. Voor de vergelijking van de onderzoeksresultaten in de 1-meting ten opzichte van de 0-meting zijn aanvullende analyses verricht op het datamateriaal van de 0-meting.

Aantal en typering van de bedrijven die de facturen versturen

Het is van belang om een typering te onderscheiden van de bedrijven die de facturen (elektronisch) versturen. Het gaat vooral om perspectiefrijke sectoren waarbij ervan uitgegaan kan worden dat elektronische facturering substantieel is en/of kan worden. Het gaat bijvoorbeeld om (elektronische) B2G-facturen aan de overheid van bedrijven in de sectoren als: het uitzendwezen, telecom, banken, energiebedrijven etc.

Huidige wijze van factuurontvangst en -verwerking

Ten aanzien van de huidige wijze van factuurontvangst en -verwerking zijn een aantal aspecten onderscheiden, te weten:

- het gebruik van een handmatige of geautomatiseerde administratie. Indien de factuuradministratie met een softwarepakket wordt uitgevoerd, dan is er sprake van een geautomatiseerde administratie. Indien facturen bijvoorbeeld in Word, Excel, PDF of geschreven worden opgemaakt en verstuurd, dan is er sprake van handmatige administratie;
- uitbesteding aan derden;
- mate van integratie met inkoopportalen en/of bestelprocessen. Door leveranciers elektronisch te laten factureren of door gebruik te maken van 'self-billing' kunnen aanzienlijke kostenbesparingen worden gerealiseerd. De voordelen van elektronisch factureren zijn het grootst als het in combinatie met elektronisch bestellen wordt uitgevoerd. Dan is immers alle informatie over de bestelde en geleverde producten in het e-procurementsysteem aanwezig. Facturen kunnen eenvoudig met de bestellingen en de leveringen worden vergeleken.

In geval van elektronisch factureren de gehanteerde vorm en de gebruikte standaard

In Nederland is begin 2007 een verkenning uitgevoerd naar elektronisch factureren door het Forum Standaardisatie. Het resultaat van deze verkenning is verwoord in een rapport dat onder meer ingaat op standaarden, nationale initiatieven en ontwikkelingen in andere (EU) landen op het gebied van elektronisch factureren. Essentieel voor het succes van e-factureren is immers dat alle bedrijven en instellingen zich kunnen vinden in een standaard. De standaarden, genoemd in het rapport van het Forum Standaardisatie, vormen het uitgangspunt en daarnaast eventuele andere onderscheiden standaarden, genoemd door respondenten.

De aanwezigheid van plannen voor elektronisch factureren

Plannen van overheden om elektronisch te gaan factureren, zijn interessant om te weten, omdat bij deze overheden het groeipotentieel aanwezig is om de komende jaren grote slagen te maken met het aantal elektronische facturen.

Gewenste ondersteuning bij de introductie van elektronisch factureren, alsmede de gewenste vorm

Om elektronisch factureren te stimuleren bij de overheid, is inzicht in de drempels die dit belemmeren en gewenste ondersteuning om het te bevorderen van belang.

3 Onderzoeksverantwoording

3.1 Inleiding

Het doel van het onderzoek is om een betrouwbare raming te verstrekken van het aantal (elektronische) B2G-facturen dat jaarlijks wordt opgesteld door bedrijven voor de overheid, dit in verband met de inkoop van goederen en diensten door de overheid.

In dit hoofdstuk is verantwoording afgelegd over de wijze waarop de gewenste resultaten zijn verkregen. Het startpunt hierbij vormt de constatering dat informatie over het aantal (elektronische) facturen dat jaarlijks wordt opgesteld door bedrijven voor de overheid, niet uit bestaande – makkelijk raadpleegbare – databronnen kan worden verkregen.

Deze constatering heeft ertoe geleid dat inzicht in het aantal (elektronische) facturen dat bedrijven jaarlijks opstellen voor de overheid, alleen via indirecte wegen kan worden verkregen. Dit betekent dat informatie via de overheidsorganisaties is verzameld.

3.2 De onderzoeksmethoden

De onderzoeksgegevens zijn verkregen via drie onderzoeksstappen:

- 1 heroriëntatie en voorbereiding;
- 2 enquête bij overheidsorganisaties, analyse 1-meting, verschilanalyse 0- en 1-meting en ophoging resultaten;
- 3 rapportage.

Een groot deel van de benodigde onderzoeksgegevens is verkregen via een enquête onder Nederlandse overheidsorganisaties. Bij de 1-meting is dezelfde vragenlijst gebruikt als bij de 0-meting. Dit om de vergelijkbaarheid zo optimaal mogelijk te houden.

Na afloop van de enquête, bestaande uit een telefonische vragenlijst, zijn de resultaten opgehoogd naar macrototalen voor Nederland. Vervolgens zijn de resultaten gerapporteerd.

Navolgend is elke onderzoeksstap afzonderlijk toegelicht.

3.3 Stap 1: heroriëntatie en voorbereiding

In deze voorbereidende stap is de enquête van de 0-meting omgeprogrammeerd naar de terminologie van de 1-meting. De vragenlijsten zijn zo veel mogelijk gelijk gelaten om een goede vergelijkbaarheid te waarborgen.

In deze stap is eveneens nader gekeken naar de selectie, gelet op spreiding over de overheidsorganisaties. In tabel 1 is een overzicht gegeven van de overheidsorganisaties in Nederland naar type.

tabel 1 type overheidsorganisaties naar aantallen

<i>Type overheidsorganisatie</i>	<i>Aantal</i>
Ministeries	13
Gemeente (> 100.000)	26
Gemeente (20.000 - 100.000)	230
Gemeente (< 20.000)	176
Provincies	12
Waterschappen	28
Uitvoeringsorganisaties (w.o. ZBO's)	ca. 350
Totaal	ca. 863

3.4 Stap 2: enquête, (verschil)analyse metingen en extrapolatie

3.4.1 De aard van de te achterhalen informatie

Bij de overheidsenquête valt de onderzoeksmethodiek uiteen in drie stappen: de opzet en uitvoering van de enquête zelf (stap 2A), de analyse van de resultaten van de 1-meting en de verschilanalyse tussen de 0- en 1-meting (stap 2B) en de ophoging van de verkregen enquêteresultaten naar betrouwbare landelijke gegevens (stap 2C). De drie stappen zijn in de volgende drie subparagrafen afzonderlijk nader toegelicht.

3.4.2 Stap 2A: opzet en uitvoering overheidsenquête

De kernvraag waar het in de enquête om draait, is de volgende:

'Hoeveel facturen stellen bedrijven gemiddeld in een bepaalde periode (bijvoorbeeld een maand of jaar) op voor de overheid? En hoeveel e-facturen?'

Als dit gegeven voor een bepaald aantal overheidsorganisaties bekend is, kan in principe het totale aantal (elektronische) facturen dat jaarlijks in Nederland door de overheid wordt ontvangen, door ophoging worden bepaald. Daarbij gaat het om de inkoopfacturen waar de Nederlandse overheid mee te maken heeft.

De doelstelling van het onderzoek is overwegend kwantitatief. Bij de nulmeting is er reeds rekening mee gehouden dat er vervolgmetingen zouden komen. Om zinvol statistisch te toetsen, is een relatief grote steekproef nodig.

De onderzoeksvragen zijn enerzijds inventariserend (aantal facturen, aandeel elektronisch, soort bedrijven van wie facturen worden ontvangen, wijze van – elektronische – facturering) en anderzijds opiniërend. Vanuit het perspectief van de respondent: van sommige onderzoeksvragen moeten de antwoorden echt worden opgezocht (of er mag worden volstaan met globale beantwoording); op andere vragen kan men direct antwoord geven. Gelet op de korte doorlooptijd en het karakter is het (net als bij de nulmeting) toegestaan dat respondenten op basis van een globale indruk hun antwoorden mochten verstrekken.

Respondent

EIM heeft dezelfde respondenten, lees overheidsinstellingen, als die van de 0-meting benaderd. Zowel in de 0- als in de 1-meting zijn de personen niet bij naam en toenaam bekend.

In het veldwerk is dezelfde route gehanteerd als bij de 0-meting. D.w.z. dat afhankelijk van de overheidsorganisatie om bepaalde functionarissen is gevraagd (het hoofd van de administratie, de teamleider e.d.). De veronderstelling daarbij was dat dan dezelfde vertegenwoordiger (in persoon) als die van de 0-meting aan de telefoon zou komen.

Er is als eerste gebeld met de respondenten die in 2008 ook aan de 0-meting hebben meegedaan. Als hij/zij op het moment van bellen de vragen niet kon of wilde beantwoorden, is er een vervolgspraak gemaakt. Als deze respondent niet werd aangetroffen, in de beperkte doorlooptijd niet beschikbaar was of niet wilde meewerken, is binnen de bellijst van de 0-meting gezocht naar een alternatieve overheidsinstelling binnen dezelfde categorie (type gemeenten, provincie, ministerie etc.).

EIM had het daardoor niet in de hand om dezelfde respondent (overheidsorganisatie) als die van de 0-meting aan de lijn te krijgen. De vraag is overigens of bij de 1-meting dezelfde persoon zou kunnen worden benaderd als in de 0-meting. Zoals eerder aangegeven, zijn de namen van respondenten bij de 0-meting en de 1-meting niet bekend.

Wij hebben, in navolging van de 0-meting, bij de 1-meting een gestratificeerde steekproef getrokken, zoals is weergegeven in tabel 2. In deze tabel is ook de verkregen respons vermeld.

tabel 2 gestratificeerde steekproef overheidsorganisaties

<i>1-meting</i>	<i>Populatie</i>	<i>Respons</i>		<i>Weegfactor</i>
		<i>Gerealiseerd (#)</i>	<i>Gerealiseerd (%)</i>	
<i>Type organisatie</i>				
Ministeries	13	11	61,5	1,1818
Gemeente (> 100.000)	26	19	73,1	1,3684
Gemeente (20.000 - 100.000)	230	51	22,2	4,5098
Gemeente (< 20.000)	176	50	28,4	3,5200
Provincies	12	10	83,3	1,2000
Waterschappen	28	16	57,1	1,7500
Ov. uitvoeringsorganisaties:				
van de overheid (klein)	ca. 350	100	28,6	3,5000
van de overheid (groot)	28	17		3,2373
Totaal	ca. 863	254	29,4	

Op basis van de respons hebben we per type organisatie een, statistisch gezien, representatief beeld op de onderzoeksvragen gekregen. Anderzijds stelt dit aantal ons in staat de uitkomsten van nu te vergelijken met die van de 0-meting en eventuele toekomstige metingen.

De telefonische enquête is uitgevoerd door Stratus Marktonderzoek BV, net als EIM onderdeel van Panteia.

Werkzaamheden die in deze fase zijn verricht, zijn:

- voorbereidend overleg over opzet en uitvoering;
- het samenstellen van de (definitieve) vragenlijst;
- trekking van de steekproef (opbouw van het bestand);
- programmeren en testen van de vragenlijst;
- uitvoering veldwerk (250 interviews met (adjunct-)directeuren, (adjunct-) hoofden inkoop aan de hand van een gestructureerde vragenlijst met een gemiddelde afnametijd van ongeveer 15 minuten);
- levering databestand en onderzoeksverantwoording.

Na afronding van het veldwerk zijn de enquêteresultaten geanalyseerd. Daarbij is aandacht besteed aan mogelijke uitschieters. De uiteindelijke kengetallen zijn de basis voor de weegfactor, die in de volgende stap wordt toegelicht.

3.4.3 Stap 2B: analyse resultaten 1-meting en vergelijking met 0-meting

Na afronding van het veldwerk zijn de enquêteresultaten geanalyseerd. Dat betekent dat analyses voor de 1-meting hebben plaatsgevonden met een gerichte output, zoals ook bij de 0-meting in de eindrapportage is opgenomen.

Daarnaast zijn de resultaten van de twee metingen met elkaar vergeleken. Uit deze nadere analyse zijn oorzaken, verklaringen en trends herleid.

Ook is er aandacht geweest voor eventuele uitschieters. De uiteindelijke kengetallen zijn de basis voor de ophoging, die in stap 2C is toegelicht (zie paragraaf 3.4.4).

Variatie in de antwoorden

Door de vergelijking met (detail)gegevens vanuit de 0-meting is naar voren gekomen dat er soms een grote variatie te onderkennen was in de verstrekte antwoorden. Dat geldt voor zowel de overheidsorganisaties die aan de beide metingen hebben meegedaan (ca. 45%) als die voor het eerst hebben meegedaan (55%). Er is niet gebleken dat het al dan niet deelnemen van een overheidsorganisatie aan de 0- of 1-meting tot sterke verschillen in de resultaten leidt.

De vraag is in hoeverre we de variatie in de hand kunnen hebben. Wat is de lading van het antwoord van de respondent als hem/haar gevraagd wordt naar het aantal facturen en het aandeel elektronische facturen daarin? Welke zijn de overwegingen die hij/zij daarbij volgt? Wel of geen onderliggende organisaties; ruwe of precieze schatting, een slag in de lucht gebaseerd op parate kennis, zonder dat daarvoor opzoekwerk nodig is.

Daarbij moet rekening worden gehouden met het uitgangspunt dat EZ en EIM genoeg hebben genomen met de direct aanwezige parate kennis, zonder dat daarvoor opzoekwerk nodig is.

Terugdringen variatie in antwoorden

Na overleg met de methodoloog van EIM zijn de volgende acties ondernomen. Voor de 30 grootste uitbijters heeft EIM de respondenten nagebeld om de verstrekte antwoorden harder te maken. Daarnaast is van additionele informatie

van EZ gebruikgemaakt. Daarmee zijn de analyses opnieuw gedaan en is het conceptrapport aangepast.

EIM concludeert dat daarmee, gegeven de randvoorwaarden van het onderzoek (vooral doorlooptijd en budget), de antwoorden de best mogelijke antwoorden zijn.

In hoofdstuk 5 (de conclusies) komen we terug op de conclusies die samenhangen met de variatie in de verstrekte antwoorden.

3.4.4 Stap 2C: de ophoging van de enquêteresultaten naar landelijk niveau

Voor de ophoging in deze tweede onderzoeksstap is dezelfde methodiek gevolgd als voor de 0-meting. Daardoor kunnen uitspraken over de situatie op landelijk niveau worden gedaan. In deze subfase is per categorie informatie verzameld, waarmee de resultaten zijn opgehoogd.

Voor de categorieën waarvan de populatie bekend is (ministeries, gemeenten, provincies en waterschappen), heeft de ophoging als volgt plaatsgevonden. Het aantal B2G-inkoopfacturen per categorie overheidsorganisatie volgens de telefonische enquête is gerelateerd aan het totaal aantal overheidsorganisaties per categorie (zie tabel 2).

Voor de overige uitvoeringsorganisaties van de overheid is voor de berekening van de weegfactor dezelfde systematiek gevolgd. Daarbij is uitgegaan van een populatie van 100 ZBO's. Weliswaar zijn er meerdere ZBO's te onderkennen, maar de schaalgrootte daarvan is zo klein dat is aangenomen dat de omvang van de facturen aldaar te verwaarlozen is.

Voor de grote ZBO's (bijvoorbeeld Staatsbosbeheer, de OPTA of het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen) is een weegfactor berekend in overeenstemming met het aantal werkzame personen per organisatie. Daarbij is verondersteld dat het aantal werkzame personen samenhangt met de omvang van facturen.

4 Onderzoeksresultaten

4.1 Totale omvang B2G-inkoopfacturen op jaarbasis

Omvang

Jaarlijks ontvangen de circa 860 overheidsorganisaties bijna 14,4 miljoen inkoopfacturen (een toename van bijna 40% in vergelijking met de 0-meting). Ruim twee vijfde daarvan is door de overige uitvoeringsorganisaties ontvangen; de middelgrote gemeenten volgen met circa 22%. Opvallend is de score voor de rijksoverheid, waarbij het aantal facturen met een factor 2,5 is toegenomen. Zie verder tabel 3.

tabel 3 omvang B2G-inkoopfacturen op jaarbasis, totaal, per type overheidsorganisatie, in procenten (respondentgroep: alle overheidsorganisaties)

<i>Type overheidsorganisatie</i>	<i>Totale omvang 0-meting</i>		<i>Totale omvang 1-meting</i>	
	<i>#</i>	<i>%</i>	<i>#</i>	<i>%</i>
Gemeente < 20.000	1.025.521	9,9	1.041.980	7,2
Gemeente 20.000 - 100.000	2.980.325	28,6	3.105.782	21,6
Gemeente > 100.000	1.282.271	12,3	2.013.164	14,0
Provincie	340.800	3,3	290.400	2,0
Waterschap	473.882	4,6	389.025	2,7
Ministerie	937.625	9,0	1.183.809	8,2
Overige uitvoeringsorganisaties	3.362.210	32,3	6.367.529	44,3
Totaal	10.402.635	100	14.391.689	100
Rijksoverheid	1.637.466	15,7	5.443.054	37,8

Gemiddelde en spreiding

Het gemiddeld aantal B2G-inkoopfacturen voor alle overheidsorganisaties is bijna 18.000. De ministeries kennen het hoogste gemiddelde, te weten ruim 91.000, gevolgd door de grotere gemeenten met ruim 77.000. Zie verder tabel 4.

tabel 4 gemiddelde omvang B2G-inkoopfacturen op jaarbasis, per type overheidsorganisatie (respondentgroep: alle overheidsorganisaties)

<i>Type overheidsorganisatie</i>	<i>0-meting</i>			<i>1-meting</i>		
	<i>Gemiddelde omvang</i>	<i>Spreiding</i>		<i>Gemiddelde omvang</i>	<i>Spreiding</i>	
		<i>Min.</i>	<i>Max.</i>		<i>Min.</i>	<i>Max.</i>
Gemeente < 20.000	5.752	1.600	16.000	6.167	1.500	18.000
Gemeente 20.000 - 100.000	13.015	1.040	45.000	14.055	6.000	30.000
Gemeente > 100.000	51.292	25.000	130.000	77.431	24.000	300.000
Provincie	28.400	11.000	80.000	24.200	10.000	40.000
Waterschap	17.552	6.000	32.000	13.894	4.800	30.000
Ministerie	72.125	10.000	400.000	91.064	9.500	500.000
Overige uitvoeringsorganisaties	9.961	60	120.000	18.809	6	276.000
Totaal	12.658	60	400.000	17.823	6	500.000
Rijksoverheid	17.724	2.000	80.000	56.114	770	500.000

Top-5

Per type overheidsorganisatie is nagegaan wie het hoogste aantal B2G-inkoopfacturen kent.¹ Daarvan is een top-5 samengesteld. Zie tabel 5.

¹ Dat is exclusief het Ministerie van Financiën/de Belastingdienst.

tabel 5 top-5 omvang B2G-inkoopfacturen op jaarbasis, totaal, per type overheidsorganisatie

Type overheids-organisatie	1	2	3	4	5
Gemeente < 20.000	Texel	Nieuw Lekkerland	Zederik	Haren/Harlingen/ Nijefurd	Brielle
Gemeente 20.000 - 100.000	Assen/Westland	Bergen op Zoom		Oss Purmerend/Spijkenisse	
Gemeente > 100.000	Rotterdam	's-Gravenhage	Utrecht	Dordrecht (Drechtsteden)	Eindhoven
Provincie	Noord-Holland	Zuid-Holland	Noord-Brabant	Friesland	Utrecht/Overijssel
Waterschap	Wetterskip Fryslan	Hoogheemraad- schap van Rijnland	Hoogheemraad- schap De Stichtse Rijnlanden	Waterschap Brabantse Delta	Waterschap Rijn en IJssel
Ministerie	Defensie	Justitie	LNV	BuZa	OCW
Overige uitvoeringsor- ganisaties					
Groot	TNO	Staatsbosbeheer	Koninklijke Neder- landse Academie van Wetenschap- pen	SVB	CBR
Klein	Dienst Vastgoed Defensie (DVD)/ Raad voor het Korps Landelijke Politie- diensten		Plantenziektenkundige Dienst (PD)/ Thales Nederland BV		Staatsexamen- commissie Neder- lands als tweede taal
Rijksoverheid	Belastingdienst	Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI)	Rijkswaterstaat	IND	COA

4.2 Wijze waarop B2G-inkoopfacturen afgehandeld kunnen worden

Qua ontvangst en afhandeling van de B2G-inkoopfacturen (los van het daadwerkelijke gebruik ervan) beschikken overheidsorganisaties over verschillende mogelijkheden (die in meer en mindere mate kunnen voorkomen).

65% van de overheidsorganisaties geeft aan dat de papieren B2G-inkoopfactuur bij ontvangst handmatig wordt ingevoerd, om die vervolgens handmatig af te handelen. Bij de overige uitvoeringsorganisaties is dat 79%; bij de waterschappen is dat 25%.

Iets minder dan een derde van de overheidsorganisaties scant de papieren factuur bij binnenkomst en handelt die vervolgens handmatig af. Bij de grote gemeenten en de ministeries komt dat het vaakst voor (62%, resp. 60%), bij de waterschappen het minst (25%).

Het scannen van papieren facturen met behulp van Optical Character Recognition (OCR), waarmee vervolgens de factuur wordt klaargemaakt voor geautomatiseerde verwerking, wordt door 28% van de overheidsorganisaties gedaan. Bij de grote gemeenten is dat 69%; bij de overige uitvoeringsorganisaties 17%.

78% van de overheidsorganisaties ontvangt wel eens elektronische facturen. Vooral bij de grote gemeenten komt dat veel voor (85%), gevolgd door kleine gemeenten (84%), de provincie (83%) en de waterschappen. De ministeries hebben met 50% het laagste aandeel.

In paragraaf 4.3 wordt verder ingegaan op het elektronisch factureren.

Elektronische bestelmogelijkheid

De helft van de overheidsorganisaties kent de mogelijkheid om elektronisch te bestellen. Bij de rijksoverheid is dat ruim 67%. Daarmee wordt bedoeld dat producten of diensten via een computerapplicatie, die is ondergebracht bij de overheidsorganisatie of bij de leverancier, elektronisch kunnen worden besteld (het zogenoemde e-bestellen).

Vooral bij de grote gemeenten komt e-bestellen voor (met bijna 69%). Bij de middelgrote gemeenten is dat 30%.

Onder het e-bestellen hoort ook 'self-billing'. Self-billing is het zelf vervaardigen van facturen door het elektronisch bestelsysteem van de besteller (in dit geval de overheid). Self-billing komt in ongeveer 11% van de overheidsorganisaties voor. Zie verder tabel 6.

tabel 6 het gebruik van de mogelijkheid om elektronisch te bestellen (respondentgroep: alle overheidsorganisaties)

Type overheidsorganisatie	0-meting		1-meting	
	Aanwezigheid van een elektronisch bestelmogelijkheid			
	1	2	1	2
	In procenten			
Gemeente < 20.000	20,6	0,0	52,3	7,7
Gemeente 20.000 - 100.000	27,5	0,0	29,6	20,6
Gemeente > 100.000	68,0	11,8	69,2	5,9
Provincie	33,3	0,0	50,0	0,0
Waterschap	37,0	20,0	37,9	0,0
Ministerie	76,9	30,0	60,0	37,5
Overige uitvoeringsorganisaties	51,0	20,6	61,2	10,0
Totaal	38,1	13,6	49,8	11,2
Rijksoverheid	41,4	28,0	67,3	19,7

1 Doet uw organisatie aan elektronisch bestellen? Elektronisch bestellen of e-bestellen is het bestellen van producten of diensten via een computerapplicatie die is ondergebracht bij uw organisatie of bij de leverancier.

2 Hoort bij het e-bestellen ook 'self-billing'? Self-billing is het zelf vervaardigen van facturen door het elektronische bestelsysteem van de besteller (in dit geval de overheid).

4.3 Elektronische facturering

Omvang elektronische facturen

In paragraaf 4.1 is de totale omvang van de B2G-facturen weergegeven. Het is gebleken dat overheidsorganisaties bijna 14,4 miljoen B2G-inkoopfacturen kennen. Daarvan is bijna 6% een elektronische factuur, overeenkomend met ruim 837.000. Dat wil zeggen dat het aandeel elektronische facturen met 2,1% is toegenomen.

Vooral ministeries blijken relatief de meeste elektronische inkoopfacturen te kennen, namelijk bijna 16%. Ten opzichte van de 0-meting (3,7%) is dat aandeel sterk gegroeid.

Het aandeel voor de rijksoverheid vertoont een vergelijkbaar beeld: 14,7% nu en bijna 8% in de 0-meting. Bij de middelgrote gemeenten is het aandeel het laagst: 1,9%. Zie verder tabel 7.

tabel 7 totale omvang B2G-inkoopfacturen, aandeel elektronische B2G-inkoopfacturen, op jaarbasis, per type overheidsorganisatie (respondentgroep: alle overheidsorganisaties)

Type overheidsorganisatie	0-meting			1-meting		
	Totale omvang	Aandeel elektronische facturen		Totale omvang	Aandeel elektronische facturen	
	#	%	#	#	%	#
Gemeente < 20.000	1.025.521	5,8	59.667	1.041.980	4,0	41.933
Gemeente 20.000 - 100.000	2.980.325	1,9	55.881	3.105.782	1,9	58.758
Gemeente > 100.000	1.282.271	6,5	83.348	2.013.164	1,4	72.977
Provincie	340.800	2,5	8.520	290.400	2,3	6.534
Waterschap	473.882	2,5	11.847	389.025	2,5	9.576
Ministerie	937.625	3,0	28.129	1.183.809	15,8	187.042
Overige uitvoerings-organisaties	3.362.210	4,1	137.453	6.367.529	7,2	460.481
Totaal	10.402.635	3,7	384.844	14.391.689	5,8	837.301
Rijksoverheid	1.637.466	7,9	129.360	5.443.054	14,7	797.952

Verdeling van het aantal ontvangen elektronische facturen naar verschijningsvorm

Nagegaan is welke verschijningsvorm, van de facturen die elektronisch worden verzonden, het meest bij de overheidsorganisaties voorkomt.

Dat blijkt bij circa 84% van de overheidsorganisaties de factuur te zijn waarbij een PDF-attachment is bijgevoegd, op enige afstand gevolgd door Web-presentment en de System-to-System aanpak.

Ten opzichte van de 0-meting is een verschuiving zichtbaar van het aandeel Web-presentment, maar ook dat van System-to-System naar PDF-attachment. Zie verder tabel 8.

tabel 8 verdeling van het aantal ontvangen elektronische facturen naar verschijningsvorm (respondentgroep: overheidsorganisaties, waarvan leveranciers elektronisch facturen versturen)

<i>0-meting</i>					
<i>Type overheidsorganisatie</i>	<i>Aantal elektronische facturen</i>	<i>Waarvan (in procenten)</i>			
		<i>System-to-System aanpak</i>	<i>Web-present-ment</i>	<i>PDF-attach-ment</i>	<i>Weet niet/w.n.z.</i>
Gemeente < 20.000	43.790	0,0	0,0	0,0	100,0
Gemeente 20.000 - 100.000	47.089	0,0	0,0	75,0	25,0
Gemeente > 100.000	41.674	0,0	0,0	100,0	0,0
Provincie	5.691	0,0	75,0	25,0	0,0
Waterschap	9.857	100,0	0,0	0,0	0,0
Ministerie	21.097	0,0	99,0	1,0	0,0
Overige uitvoeringsorganisaties	115.660	8,5	27,3	64,2	0,0
Totaal		9,4	21,7	61,6	7,3
Totaal in aantallen	384.844	36.189	83.574	237.018	28.064
Rijksoverheid					te weinig waarnemingen
<i>1-meting</i>					
<i>Type overheidsorganisatie</i>	<i>Aantal elektronische facturen</i>	<i>Waarvan (in procenten)</i>			
		<i>System-to-System aanpak</i>	<i>Web-present-ment</i>	<i>PDF-attach-ment</i>	<i>Weet niet/w.n.z.</i>
Gemeente < 20.000	41.933	2,1	6,4	89,4	2,1
Gemeente 20.000 - 100.000	58.758	7,3	2,4	90,2	0,0
Gemeente > 100.000	72.977	13,3	4,6	73,0	9,1
Provincie	6.534	7,7	18,5	73,8	0,0
Waterschap	9.576	0,0	6,7	86,7	6,7
Ministerie	187.042	51,4	0,0	48,6	0,0
Overige uitvoeringsorganisaties	460.481	4,4	8,6	79,4	7,6
Totaal		5,5	6,4	83,8	4,3
Totaal in aantallen	837.301	46.032	53.667	701.675	35.927
Rijksoverheid	797.952	18,9	0,0	67,2	13,9

Wijze van verwerking van elektronische B2G-inkoopfacturen

Het meest komt voor 'het uitprinten en handmatig verwerken (met eventueel scannen) van de elektronische facturen', namelijk ruim 58%.

Het beeld per type overheidsorganisatie is wisselend.

Ten opzichte van de 0-meting worden elektronische facturen minder uitgeprint en handmatig verwerkt (met eventueel scannen). Elektronische facturen worden meer uitgeprint en geautomatiseerd verwerkt (met eventueel scannen) en meer elektronische facturen worden NIET uitgeprint en geautomatiseerd verwerkt. Zie verder tabel 9.

tabel 9 wijze waarop elektronische B2G-inkoopfacturen worden verwerkt worden (respondentgroep: overheidsorganisaties, waarvan leveranciers elektronisch facturen versturen)

<i>0-meting</i>				
<i>Type overheidsorganisatie</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>
<i>In procenten</i>				
Gemeente < 20.000	92,6	7,4	0,0	0,0
Gemeente 20.000 - 100.000	52,9	31,8	0,0	15,3
Gemeente > 100.000	25,0	50,0	0,0	25,0
Provincie	100,0	0,0	0,0	0,0
Waterschap	33,4	33,3	0,0	33,3
Ministerie	42,8	28,6	0,0	28,6
Overige uitvoeringsorganisaties	82,8	10,0	2,9	4,3
Totaal in procenten	71,5	18,0	1,3	9,2
Totaal in aantallen	218.673	55.051	3.976	28.137
Rijksoverheid	70,8	12,1	0,0	17,1
<i>1-meting</i>				
<i>Type overheidsorganisatie</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>
<i>In procenten</i>				
Gemeente < 20.000	71,1	16,8	2,7	9,4
Gemeente 20.000 - 100.000	41,9	34,3	0,0	23,8
Gemeente > 100.000	23,8	23,8	4,8	47,6
Provincie	11,1	66,7	11,1	11,1
Waterschap	17,4	60,9	0,0	21,7
Ministerie	50,0	0,0	25,0	25,0
Overige uitvoeringsorganisaties	68,8	13,0	2,6	15,6
Totaal in procenten	58,0	22,3	2,2	17,6
Totaal in aantallen	485.297	186.355	18.118	147.531
Rijksoverheid	36,0	28,0	1,3	34,7

1 Elektronische facturen worden uitgeprint en handmatig verwerkt (met eventueel scannen).

2 Elektronische facturen worden uitgeprint en geautomatiseerd verwerkt (met eventueel scannen).

3 Elektronische facturen worden NIET uitgeprint, maar wel handmatig verwerkt.

4 Elektronische facturen worden NIET uitgeprint en geautomatiseerd verwerkt.

Gehanteerde formats

Er is een aantal formats (standaarden) voor elektronische inkoopfacturen dat door overheidsorganisaties wordt gehanteerd. De PDF wordt verreweg het meeste genoemd (bijna 94%). Word en Excel volgen op enige afstand (26,7 resp. 23,4%). EDIFACT komt het minste voor; alleen in de categorie overige uitvoeringsorganisaties komt dit format voor.¹ Zie tabel 10.

tabel 10 de door overheidsorganisaties gehanteerde formats (standaarden) waarmee elektronisch wordt gefactureerd (respondentgroep: overheidsorganisaties, waarvan leveranciers elektronisch facturen versturen)*

<i>Type overheidsorganisatie</i>	<i>PDF</i>	<i>Word</i>	<i>Excel</i>	<i>EDI- FACT</i>	<i>XML</i>	<i>Anders</i>	<i>Weet niet/ w.n.z.</i>
<i>In procenten</i>							
Gemeente < 20.000	100,0	28,4	9,5	0,0	14,2	7,4	0,0
Gemeente 20.000 - 100.000	94,7	26,3	29,1	0,0	10,5	2,9	5,3
Gemeente > 100.000	86,4	36,4	45,5	0,0	36,4	13,6	0,0
Provincie	100,0	11,1	40,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Waterschap	82,6	30,4	47,8	0,0	21,7	0,0	0,0
Ministerie	100,0	20,0	20,0	0,0	50,0	0,0	0,0
Overige uitvoeringsorganisaties	91,1	25,4	22,8	3,7	15,2	6,7	2,2
Totaal	93,8	26,6	23,3	1,5	14,7	5,7	2,3

* *Meerdere antwoorden mogelijk.*

Uit tabel 10 blijkt dat bijna 15% van de overheidsorganisaties XML gebruikt. Nader gespecificeerd blijkt dat van de overheidsorganisaties die XML hanteren, de meeste respondenten niet weten van welke vorm XML er sprake is (63,2%). Alle ministeries hanteren UBL (overigens naast HR.XML, Setu). Zie verder tabel 11.

¹ Overheidsorganisaties kunnen meerdere formats hanteren, dus de totaalstelling is meer dan 100%.

tabel 11 de door overheidsorganisaties gehanteerde XML-vormen (standaarden) waarmee elektronisch wordt gefactureerd (respondentgroep: overheidsorganisaties, waarvan leveranciers elektronisch facturen versturen)

Type overheidsorganisatie	cXML	HR.XML, Setu	UBL	UN/CEFACT	Weet niet/ w.n.z.
<i>In procenten</i>					
Gemeente < 20.000	0,0	0,0	0,0	0,0	100,0
Gemeente 20.000 - 100.000	26,3	0,0	0,0	0,0	73,7
Gemeente > 100.000	0,0	37,5	50,0	0,0	37,5
Provincie	0,0	0,0	0,0	0,0	100,0
Waterschap	0,0	0,0	0,0	0,0	100,0
Ministerie	0,0	50,0	100,0	0,0	0,0
Overige uitvoeringsorganisaties	24,4	32,5	9,8	0,0	42,5
Totaal	15,6	18,1	10,5	0	63,2

4.4 Onderverdeling B2G-inkoopfacturen naar soort goederen en diensten

In deze paragraaf gaat het om een typering van de bedrijven die de B2G-facturen (elektronisch) versturen. Daarmee ontstaat zicht op de meest perspectiefrijke sectoren waarbij de elektronische facturering nu of de komende jaren een vlucht kan nemen.

In de enquête is gebruikgemaakt van het benoemen van concrete producten en diensten in plaats van een typering van bedrijven. Dat is gedaan om het gesprek met de respondent zo soepel mogelijk te laten verlopen. Respondenten kunnen zich eerder een voorstelling maken van concrete goederen en diensten dan van de (meer generieke) sectoren waartoe die goederen en diensten behoren.

Met enige fantasie is het mogelijk om aan de goederen en diensten een sector toe te kennen. Bijvoorbeeld:

- kantoren zakelijke dienstverlening
- kantoordiensten (printers, waterkoelers, koffieautomaten, schoonmaak) zakelijke dienstverlening
- nutsvoorzieningen algemene diensten
- inhuur van externen/uitzendkrachten zakelijke dienstverlening
- bancaire en telecommunicatiediensten (internet, telefoon) financiële dienstverlening
- automatisering en ICT zakelijke dienstverlening
- infrastructurele werken (wegen, bruggen, riolering e.d.) bouwnijverheid

Aandeel soort goederen en dienst

Van het totaal aantal B2G-inkoopfacturen (bijna 14,4 miljoen, zie tabel 3) heeft 16% betrekking op infrastructurele werken, gevolgd door de inhuur van externen en uitzendkrachten (bijna 15%).

Bij elk type overheidsorganisaties zijn infrastructurele werken het meest verantwoordelijk voor B2G-inkoopfacturen. Uitgezonderd de ministeries, waarbij moet

worden aangetekend dat de vertegenwoordiger van het Ministerie van V&W geen antwoord heeft gegeven op de betreffende vraag.

De inhuur van derden en uitzendkrachten speelt vooral bij ministeries (ruim 28% van het aantal B2G-inkoopfacturen), maar ook bij de overige typen overheidsorganisaties.

De categorie 'anders' kent een verscheidenheid aan andere goederen en diensten.

Zie verder tabel 12.

tabel 12 onderverdeling van het aantal B2G-inkoopfacturen (10.402.635) naar soorten goederen en diensten (respondentgroep: alle overheidsorganisaties)

<i>0-meting</i>									
<i>Goederen/diensten</i>									
<i>Type overheidsorganisatie</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>	<i>8</i>	<i>9</i>
In procenten									
Gemeente < 20.000	5,8	8,7	11,8	9,9	2,4	7,6	8,6	30,7	14,6
Gemeente 20.000 - 100.000	6,9	9,3	15,1	11,2	2,9	6,5	9,1	24,1	14,9
Gemeente > 100.000	9,9	10,3	11,0	21,0	2,7	6,9	10,9	16,0	11,4
Provincie	6,1	11,7	10,1	13,8	1,9	9,2	11,1	27,8	8,3
Waterschap	6,0	6,5	14,5	9,4	2,0	6,3	6,3	26,7	22,4
Ministerie	7,0	14,0	2,2	24,6	0,4	4,4	7,4	7,8	32,2
Overige uitvoeringsorganisaties	11,3	12,1	5,9	19,6	1,5	9,0	12,4	0,9	27,2
Totaal in procenten	8,7	10,5	10,0	15,1	2,1	7,9	10,5	14,8	20,6
Totaal in aantallen (10.402.635)	901.592	1.089.703	1.035.840	1.570.800	217.573	819.528	1.087.579	1.534.808	2.145.211

1-meting									
Goederen/diensten									
Type overheidsorganisatie	1	2	3	4	5	6	7	8	9
In procenten									
Gemeente < 20.000	4,9	6,8	9,5	8,3	4,6	9,9	6,6	28,5	20,9
Gemeente 20.000 - 100.000	5,7	7,5	12,2	9,4	1,8	6,7	7,7	30,0	18,9
Gemeente > 100.000	4,7	9,7	10,6	15,6	3,1	8,0	9,4	22,9	16,0
Provincie	5,2	8,3	6,5	17,7	0,3	5,3	3,7	25,5	27,5
Waterschap	4,9	5,6	10,3	6,1	1,6	5,6	5,0	29,6	31,3
Ministerie	12,0	15,0	5,3	28,3	2,0	11,7	11,7	0,0	14,0
Overige uitvoeringsorganisaties	7,6	13,7	5,9	20,2	2,0	7,4	9,4	3,1	30,6
Totaal in procenten	6,4	10,4	8,3	14,8	2,6	7,8	8,2	16,0	25,5
Totaal in aantallen (14.391.689)	925.378	1.501.856	1.190.549	2.125.393	371.756	1.127.994	1.180.011	2.303.169	3.665.582

1 Kantoorartikelen.

2 Kantoordiensten (printers, waterkoelers, koffieautomaten).

3 Nutsvoorzieningen (gas, water, elektra).

4 Inhuur van externen/uitzendkrachten.

5 Bancaire diensten.

6 Telecommunicatiediensten (internet, telefoon).

7 Automatisering en ICT.

8 Infrastructurele werken (wegen, bruggen, riolering etc.).

9 Anders.

4.5 Toekomst

Mogelijkheid om elektronisch factureren af te dwingen bij leveranciers

Overheidsorganisaties zouden een initiërende rol kunnen (gaan) vervullen en wellicht bij leveranciers aandringen of zelfs afdwingen dat zij elektronische facturen verzenden voor de goederen en diensten die zij leveren.

In het onderzoek heeft bijna de helft (47%) van de overheidsorganisaties echter aangegeven geen mogelijkheid te hebben om het verzenden van elektronische facturen af te dwingen. Daarbij speelt vanzelf de mogelijkheid mee om concreet beleid op dit punt uit te vaardigen. Zo stelt 55,2% van de waterschappen dat zij invloed hebben, gevolgd door de grote gemeenten (53,8). Zie verder tabel 13. Meer overheidsorganisaties dan in de 0-meting stellen dat zij de mogelijkheid hebben om het verzenden van elektronische facturen af te dwingen (toen 29%; nu 40,5%).

tabel 13 mogelijkheid voor overheidsorganisaties om elektronisch factureren af te dwingen bij leveranciers (respondentgroep: alle overheidsorganisaties)

<i>0-meting</i>			
<i>Mogelijkheid tot afdwingbaarheid elektronisch factureren</i>			
<i>Type overheidsorganisatie</i>	<i>Ja</i>	<i>Nee</i>	<i>Weet niet/w.n.z.</i>
In procenten			
Gemeente < 20.000	28	58,7	13,2
Gemeente 20.000 - 100.000	27,5	64,6	7,9
Gemeente > 100.000	41,7	50	8,3
Provincie	50	33,3	16,7
Waterschap	29,6	63	7,4
Ministerie	61,5	38,5	0
Overige uitvoeringsorganisaties	27,3	59,4	13,2
Totaal	28,9	59,8	11,3
<i>1-meting</i>			
<i>Mogelijkheid tot afdwingbaarheid elektronisch factureren</i>			
<i>Type overheidsorganisatie</i>	<i>Ja</i>	<i>Nee</i>	<i>Weet niet/w.n.z.</i>
In procenten			
Gemeente < 20.000	31,8	54,0	14,2
Gemeente 20.000 - 100.000	37,4	50,9	11,7
Gemeente > 100.000	53,8	46,2	0,0
Provincie	16,7	83,3	0,0
Waterschap	55,2	37,9	6,9
Ministerie	50,0	50,0	0,0
Overige uitvoeringsorganisaties	45,2	40,0	14,8
Totaal	40,5	46,9	12,7

Mate waarin plannen bestaan om in de toekomst elektronisch factureren in te voeren

Ondanks dat bijna de helft van de overheidsorganisaties stelt elektronische facturering niet te kunnen afdwingen, zijn er bij bijna 84% plannen aanwezig om het elektronisch factureren te gaan invoeren. Alle ministeries en alle provincies geven aan dat te gaan doen. Zie verder tabel 14.

Ten opzichte van de 0-meting zeggen meer overheidsorganisaties van plan te zijn om elektronisch factureren te gaan invoeren (toen ruim 54%; nu 84%).

tabel 14 aanwezigheid van plannen bij overheidsorganisaties om in de toekomst elektronisch factureren in te voeren (respondentgroep: alle overheidsorganisaties)

<i>0-meting</i>		<i>Bestaan van plannen om elektronisch factureren in te voeren</i>		
<i>Type overheidsorganisatie</i>	<i>Ja</i>	<i>Nee</i>	<i>Weet niet/w.n.z.</i>	
	In procenten			
Gemeente < 20.000	47,1	49,2	3,7	
Gemeente 20.000 - 100.000	57,0	41,2	1,8	
Gemeente > 100.000	76,0	24,0	0,0	
Provincie	58,3	41,7	0,0	
Waterschap	70,4	22,2	7,4	
Ministerie	84,6	15,4	0,0	
Overige uitvoeringsorganisaties	52,1	46,8	1,1	
Totaal	54,2	43,8	2,0	

<i>1-meting</i>		<i>Bestaan van plannen om elektronisch factureren in te voeren</i>		
<i>Type overheidsorganisatie</i>	<i>Ja</i>	<i>Nee</i>	<i>Weet niet/w.n.z.</i>	
	In procenten			
Gemeente < 20.000	76,1	23,9	0,0	
Gemeente 20.000 - 100.000	93,9	6,1	0,0	
Gemeente > 100.000	96,2	3,8	0,0	
Provincie	100,0	0,0	0,0	
Waterschap	92,9	7,1	0,0	
Ministerie	100,0	0,0	0,0	
Overige uitvoeringsorganisaties	77,7	18,2	4,0	
Totaal	83,6	14,7	1,7	

De plannen van overheidsorganisaties om in de toekomst elektronisch factureren in te voeren worden vooral via nieuwe raamcontracten/mantelcontracten concreetiseerd (door bijna 31% genoemd). Zie tabel 15.

tabel 15 wijze waarop overheidsorganisaties in de toekomst elektronisch factureren gaan invoeren of meer toepassen

<i>Type overheidsorganisatie</i>	<i>Wijze waarop elektronisch factureren wordt ingevoerd</i>		
	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>
Gemeente < 20.000	0,0	18,4	81,6
Gemeente 20.000 - 100.000	18,4	0,0	81,6
Gemeente > 100.000	13,6	9,1	77,3
Provincie	30,8	38,5	30,8
Waterschap	22,2	0,0	77,8
Ministerie	35,7	14,3	50,0
Overige uitvoeringsorganisaties	62,5	25,0	12,5
Totaal	30,9	18,0	51,1

1 Het wordt een eis in nieuwe raamcontracten/mantelcontracten.

2 Ik ga binnenkort om de tafel zitten met leveranciers.

3 Het is nog niet concreet.

Wijze waarop de rijksoverheid ondersteuning kan bieden bij het vergemakkelijken van elektronisch factureren

Aan de vertegenwoordigers van de overheidsorganisaties die plannen hebben om elektronisch factureren in te voeren, is gevraagd op welke wijze de rijksoverheid ondersteuning kan bieden bij het vergemakkelijken van elektronisch factureren. Het grootste deel geeft aan dat softwareleveranciers hun software meer geschikt dienen te maken om elektronisch factureren mogelijk te maken (ruim 80%). Ook het stimuleren van kennisdeling over 'best practices' scoort goed (77%).

Het beeld per type overheidsorganisatie is divers. Alle ministeries vinden dat softwareleveranciers gestimuleerd moeten worden om hun software geschikt te maken voor elektronische facturering. Zie verder tabel 16.

tabel 16 wijze waarop de rijksoverheid ondersteuning kan bieden bij het vergemakkelijken van elektronisch factureren (respondentgroep: de overheidsorganisaties die plannen hebben om elektronisch factureren in te voeren; meerdere antwoorden mogelijk)

Type overheidsorganisatie	Wijze waarop ondersteuning kan worden geboden bij het vergemakkelijken van elektronisch factureren							
	1	2	3	4	5	6	7	8
In procenten								
Gemeente < 20.000	47,7	23,9	77,8	72,2	42,0	47,7	23,9	0,0
Gemeente 20.000 - 100.000	62,6	37,4	90,0	84,3	58,7	49,1	33,5	2,2
Gemeente > 100.000	53,8	38,5	80,8	80,8	61,5	57,7	38,5	3,8
Provincie	58,3	41,7	66,7	58,3	41,7	66,7	33,3	0,0
Waterschap	57,1	50,0	62,1	75,0	67,9	67,9	17,9	0,0
Ministerie	88,9	60,0	100,0	88,9	60,0	88,9	50,0	0,0
Overige uitvoeringsorganisaties	55,2	31,9	76,0	73,9	47,1	43,1	32,1	3,2
Totaal	56,1	33,0	80,1	76,6	50,5	47,9	30,7*	2,1

1 Verplichtstelling van elektronische facturen door alle overheidsorganisaties.

2 Verplichtstelling van elektronische facturen tussen bedrijven.

3 Softwareleveranciers stimuleren om hun software geschikt te maken voor elektronisch factureren.

4 Stimuleren van kennisdeling over 'best practices'.

5 Ondersteuning bieden bij het maken van een kosten-batenanalyse.

6 Ondersteuning bieden bij implementatievraagstukken.

7 Anders.

8 Weet niet.

* Binnen de onderzoeksaanpak is het niet mogelijk om de antwoorden in de categorie 'anders' per type overheidsorganisatie onder te verdelen. Wel kan voor alle overheidsorganisaties samen een nadere indeling naar categorieën worden verstrekt:

Problemen met de (aanpassing van de) automatisering 7,5%

Financiële ondersteuning/subsidie 9,1%

Voorlichting/fysieke ondersteuning 4,3%

(Aanpassen/verbeteren) regelgeving 5,1%

Diversen 4,7%.

Belangrijkste bezwaren of knelpunten bij het invoeren van elektronisch factureren

Volgens bijna 60% van de overheidsorganisaties zijn er geen of te weinig leveranciers die elektronische facturen leveren. Ook dat de eigen organisatie andere prioriteiten heeft, door reorganisatie of afslanking, wordt veel genoemd (ruim 43%). Zie verder tabel 17.

tabel 17 belangrijkste bezwaren of knelpunten bij het invoeren van elektronisch factureren (respondentgroep: de overheidsorganisaties die plannen hebben om elektronisch factureren in te voeren; meerdere antwoorden mogelijk)

<i>Belangrijkste bezwaren of knelpunten bij het invoeren van elektronisch factureren</i>									
<i>Type overheidsorganisatie</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>	<i>8</i>	<i>9</i>
	In procenten								
Gemeente < 20.000	60,2	14,2	34,1	39,8	54,0	43,8	31,8	23,9	2,3
Gemeente 20.000 - 100.000	57,0	31,3	43,0	39,1	47,0	50,9	25,7	19,6	2,2
Gemeente > 100.000	46,2	15,4	61,5	15,4	19,2	30,8	19,2	53,8	3,8
Provincie	50,0	33,3	50,0	33,3	41,7	50,0	16,7	33,3	0,0
Waterschap	67,9	7,1	32,1	25,0	7,1	37,9	7,1	25,0	0,0
Ministerie	50,0	0,0	40,0	40,0	40,0	0,0	11,1	50,0	11,1
Overige uitvoeringsorganisaties	61,0	22,0	29,0	31,9	30,9	40,9	19,9	37,0	4,9
Totaal	59,2	22,1	35,6	34,9	39,4	43,5	23,5	29,6	3,4

- 1 *Er zijn geen of te weinig leveranciers die elektronische facturen leveren.*
- 2 *De regels (van de belastingdienst) zijn onduidelijk.*
- 3 *Mijn softwareleverancier is er niet klaar voor.*
- 4 *Het ontbreekt onze organisatie aan kennis om elektronisch factureren in te voeren.*
- 5 *Het ontbreekt onze organisatie aan voldoende financiële middelen om te investeren in e-factureren.*
- 6 *Mijn organisatie heeft andere prioriteiten door reorganisatie of afslanking.*
- 7 *Papieren facturen blijven altijd nodig door de bewaarplicht.*
- 8 *Anders.*
- 9 *Weet niet/w.n.z.*

Redenen voor het invoeren of toepassen van elektronisch factureren

De overheidsorganisaties die plannen hebben om elektronisch factureren in te voeren, doen dat omdat zij van mening zijn dat elektronisch factureren de toekomst is en dat de eigen organisatie daarvoor klaar moet zijn (ruim 77%). Ook wordt er meer efficiëntie of kostenbesparing verwacht van elektronisch factureren (bijna 77%). Zie verder tabel 18.

Ten opzichte van de 0-meting zeggen aanmerkelijk meer overheidsorganisaties dat elektronisch factureren de toekomst is, waarvoor de organisatie klaar moet zijn (toen 4%; nu ruim 77%). Ook geeft men meer aan dat elektronische facturering efficiëntie of kostenbesparingen zal opleveren (toen ruim 47%; nu 77%).

tabel 18 redenen voor het invoeren of toepassen van elektronisch factureren (respondentgroep: de overheidsorganisaties die plannen hebben om elektronisch factureren in te voeren; meerdere antwoorden mogelijk)

Type overheidsorganisatie	Redenen voor het invoeren of toepassen van elektronisch factureren					
	1	2	3	4	5	6
	In procenten					
Gemeente < 20.000	63,2	60,4	70,9	13,4	34,3	0,0
Gemeente 20.000 - 100.000	83,3	72,8	87,5	20,8	23,0	0,0
Gemeente > 100.000	95,8	66,7	84,0	20,8	28,0	0,0
Provincie	83,3	83,3	83,3	33,3	8,3	0,0
Waterschap	85,2	85,2	92,6	26,9	7,4	0,0
Ministerie	88,9	88,9	88,9	88,9	40,0	0,0
Overige uitvoeringsorganisaties	75,5	60,1	69,1	28,3	29,4	1,5
Totaal	77,0	66,1	77,2	23,6	27,2	0,6

1 Elektronisch factureren zal kostenbesparingen opleveren.

2 Elektronisch factureren voorkomt dat facturen verloren gaan.

3 Elektronisch factureren is de toekomst en daar wil mijn organisatie klaar voor zijn.

4 Het moet in verband met het Ministerraadsbesluit.

5 Anders.

6 Weet niet.

Verschijningsvorm van elektronisch factureren die overheidsorganisaties willen gaan toepassen

Als er eenmaal gekozen is voor elektronisch factureren heeft ruim 27% van de overheidsorganisaties een voorkeur voor een System-to-System aanpak (rechtstreeks met de leverancier/toeleverancier. Ook Digipoort is met bijna 21% veel genoemd. Zie verder tabel 19.

tabel 19 vorm van elektronisch factureren die overheidsorganisaties willen gaan toepassen (respondentgroep: overheidsorganisaties die plannen hebben om elektronisch factureren in te voeren)

<i>Vorm van elektronisch factureren die overheidsorganisaties willen gaan toepassen</i>					
<i>Type overheidsorganisatie</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>
	In procenten				
Gemeente < 20.000	26,1	8,7	17,4	4,3	43,5
Gemeente 20.000 - 100.000	25,0	10,7	21,4	10,7	32,1
Gemeente > 100.000	35,7	7,1	14,3	21,4	21,4
Provincie	11,1	11,1	,0	11,1	66,7
Waterschap	10,0	10,0	,0	60,0	20,0
Ministerie	14,3	,0	,0	85,7	,0
Overige uitvoeringsorganisaties	31,8	7,8	4,1	28,2	28,1
Totaal	27,2	8,8	11,7	20,4	31,9

1 *System-to-System aanpak (rechtstreeks met de leverancier/toeleverancier).*

2 *System-to-System aanpak (indirect via een intermediair).*

3 *Webportaal.*

4 *Digipoort.*

5 *E-mail met PDF-, Word- of Excelbijlage.*

5 Conclusies

De conclusies van het onderzoek zijn gekoppeld aan de uitgangspunten voor het onderzoek, i.c. de onderzoeksbehoefte van het Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie.

Aantal B2G-facturen per jaar

Het aantal B2G-inkoopfacturen op jaarbasis bedraagt bijna 14,4 miljoen. Ruim twee vijfde daarvan is door de overige uitvoeringsorganisaties ontvangen; de middelgrote gemeenten volgen met bijna 22%. Opvallend is de score voor de rijksoverheid, waarbij het aantal facturen met een factor 2,5 is toegenomen.

Het gemiddeld aantal B2G-inkoopfacturen voor alle overheidsorganisaties is ruim 18.000. De ministeries kennen het hoogste gemiddelde, te weten ruim 91.000, gevolgd door de grotere gemeenten met ruim 77.000 (zie de tabellen 3 en 4 op pagina 21 en 22).

Percentage elektronische B2G-facturen

Van de bijna 14,4 miljoen B2G-inkoopfacturen is bijna 6% een elektronische factuur, overeenkomend met bijna 840.000. Dat wil zeggen dat het aandeel elektronische facturen ten opzichte van de 0-meting met 2,1% is toegenomen.

Vooraf ministeries blijken relatief de meeste elektronische inkoopfacturen te kennen, namelijk bijna 16%. Ten opzichte van de 0-meting (toen 3%) is dat aandeel sterk gegroeid. Het aandeel voor de rijksoverheid vertoont een vergelijkbaar beeld: 14,7% nu en bijna 8% in de 0-meting. Bij de middelgrote gemeenten is het aandeel het laagst: 1,9%.

Zie verder tabel 7 op pagina 25.

Aantal en typering van de goederen en diensten waarvoor bedrijven de B2G-facturen versturen

In de enquête is gebruikgemaakt van het benoemen van concrete producten en diensten in plaats van een typering van bedrijven. Dat is gedaan om het gesprek met de respondent zo soepel mogelijk te laten verlopen. Respondenten kunnen zich eerder een voorstelling maken van concrete goederen en diensten dan van de (meer generieke) sectoren waartoe die goederen en diensten behoren.

Van het totaal aantal B2G-inkoopfacturen (bijna 14,4 miljoen, zie tabel 3) heeft 16% betrekking op infrastructurele werken, gevolgd door de inhuur van externen en uitzendkrachten (bijna 15%).

Bij elk type overheidsorganisaties zijn infrastructurele werken het meest verantwoordelijk voor B2G-inkoopfacturen. Uitgezonderd de ministeries, waarbij aantekend moet worden dat de vertegenwoordiger van het Ministerie van V&W geen antwoord heeft gegeven op de betreffende vraag.

De inhuur van derden en uitzendkrachten speelt vooral bij ministeries (ruim 28% van het aantal B2G-inkoopfacturen), maar ook bij de overige typen overheidsorganisaties.

Zie verder tabel 12 op pagina 30.

Wijze van verwerking van elektronische B2G-inkoopfacturen

De meest optimale afhandeling van de elektronische factuur is 'niet uitprinten en geautomatiseerd verwerken'. Van de overheidsorganisaties waarvan leveranciers elektronisch facturen versturen, komt dat bij 35% voor.

Het meest komt voor 'het uitprinten en handmatig verwerken (met eventueel scannen) van de elektronische facturen', namelijk 36%.

Het beeld per type overheidsorganisatie is wisselend.

Zie verder tabel 9 op pagina 29.

Gehanteerde methoden voor het elektronisch factureren

Er is een aantal formats (standaarden) voor elektronische inkoopfacturen dat door overheidsorganisaties wordt gehanteerd. De PDF komt verreweg het meeste voor (bijna 94%). Word en Excel volgen op enige afstand (26,7 resp. 23,4%).

EDIFACT komt het minste voor; alleen in de categorie overige uitvoeringsorganisaties komt dit format voor.¹

Zie tabel 10 op pagina 28.

Mate waarin plannen bestaan om in de toekomst elektronisch factureren in te voeren

Ondanks dat bijna 47% van de overheidsorganisaties stelt elektronisch factureren niet te kunnen afdwingen, zijn er bij bijna 84% plannen aanwezig om het elektronisch factureren te gaan invoeren. Vooral bij alle ministeries en de provincies is dat het geval. Zie verder tabel 14 op pagina 33.

De meerderheid (51%) stelt echter dat er nog geen concreet beeld is hoe de plannen daadwerkelijk tot uitvoer worden gebracht.

Gewenste ondersteuning bij de introductie van elektronisch factureren, alsmede de gewenste vorm

Aan de vertegenwoordigers van de overheidsorganisaties die plannen hebben om elektronisch factureren in te voeren, is gevraagd op welke wijze de rijksoverheid ondersteuning kan bieden bij het vergemakkelijken van elektronisch factureren.

Het grootste deel geeft aan dat softwareleveranciers hun software meer geschikt dienen te maken om elektronisch factureren mogelijk te maken (ruim 80%).

Ook het stimuleren van kennisdeling over 'best practices' scoort goed (77%).

Het beeld per type overheidsorganisatie is divers. Alle ministeries vinden dat softwareleveranciers gestimuleerd moeten worden om hun software geschikt te maken voor elektronische facturering.

Zie verder tabel 16 op pagina 35.

Digitalisering bij overheidsorganisaties neemt toe

Ten opzichte van de 0-meting is opvallend dat het aandeel overheidsorganisaties dat de papieren B2G-inkoopfactuur bij ontvangst handmatig invoert, om die vervolgens handmatig af te handelen, is teruggelopen van 82,5 naar 65%.

¹ Overheidsorganisaties kunnen meerdere formats hanteren, dus de totaalstelling is meer dan 100%.

Het aandeel van overheidsorganisaties die de papieren factuur bij binnenkomst scannen en vervolgens handmatig afhandelen, neemt toe: van 19% in de 0-meting naar nu iets minder dan een derde.

Ook het gebruik van Optical Character Recognition (OCR) neemt toe: van iets minder dan 10% naar 28%.

De helft van de overheidsorganisaties kent de mogelijkheid om elektronisch te bestellen. In de 0-meting was dat nog 38%.

Overheidsorganisaties zeggen aanmerkelijk meer elektronische facturen te ontvangen dan in de 0-meting: een stijging van 37% naar 78%. Gekwantificeerd naar aantallen blijkt het aandeel elektronische B2G-facturen van 3,7% naar 5,8% te zijn gestegen.

Ten opzichte van de 0-meting worden elektronische facturen minder uitgeprint en handmatig verwerkt (met eventueel scannen). Elektronische facturen worden meer uitgeprint en geautomatiseerd verwerkt (met eventueel scannen) en meer elektronische facturen worden NIET uitgeprint en geautomatiseerd verwerkt.

Al deze factoren tonen aan dat de B2G-facturatie bij overheidsorganisaties op een meer elektronische wijze plaatsvindt dan in 2008.

Houding overheidsorganisaties

Meer overheidsorganisaties dan in de 0-meting geven aan de mogelijkheid te hebben om het verzenden van elektronische facturen af te dwingen (toen bijna 29%; nu 40,5%).

Ten opzichte van de 0-meting zeggen meer overheidsorganisaties van plan te zijn om elektronisch factureren te gaan invoeren (toen ruim 54%; nu bijna 84%).

Ten opzichte van de 0-meting zeggen aanmerkelijk meer overheidsorganisaties dat elektronisch factureren de toekomst is, waarvoor de organisatie klaar moet zijn (toen 4%; nu ruim 77%). Ook geeft men meer aan dat elektronische facturering efficiëntie of kostenbesparingen zal opleveren (toen ruim 47%; nu 77%).

Al deze factoren tonen aan dat er bij overheidsorganisaties meer bereidheid is om (de invoering van) elektronische facturen mogelijk te maken, dan in 2008.

Variatie antwoorden 0- en 1-meting

Door de vergelijking met (detail)gegevens vanuit de 0-meting is naar voren gekomen dat er soms een grote variatie te onderkennen was in de verstrekte antwoorden. Dat geldt voor zowel de overheidsorganisaties die aan de beide metingen hebben meegedaan (ca. 45%) als die voor het eerst hebben meegedaan (55%). Er is niet gebleken dat het al dan niet deelnemen van een overheidsorganisatie aan de 0- of 1-meting tot sterke verschillen in de resultaten leidt.

Via een aantal maatregelen heeft EIM de variatie in antwoorden teruggebracht. Zo zijn voor de 30 grootste uitbijters de respondenten nagebeld om de verstrekte

te antwoorden harder te maken. Daarnaast is van additionele informatie van EZ gebruikgemaakt.

EIM concludeert dat daarmee, gegeven de randvoorwaarden van het onderzoek (vooral doorlooptijd en budget), de antwoorden de best mogelijke antwoorden zijn.

Na de analyse van de (variatie in de) antwoorden kunnen een aantal aanvullende conclusies worden afgeleid.

Ingevolge de randvoorwaarden van het onderzoek is het uitgangspunt gehanteerd om bij respondenten de direct aanwezige parate kennis af te tappen, zonder dat daarvoor opzoekwerk nodig was. Geconcludeerd kan worden dat overheidsorganisaties hun aantallen inkoopfacturen eerder paraat hebben c.q. zekerder zijn van hun opgaven, indien zij meer met het onderwerp elektronisch factureren bezig zijn. De variatie in antwoorden blijkt groter te zijn bij overheidsorganisaties die geen antwoorden (konden) verstrekken op de vraag welk deel van de inkoopfacturen elektronisch is ontvangen.

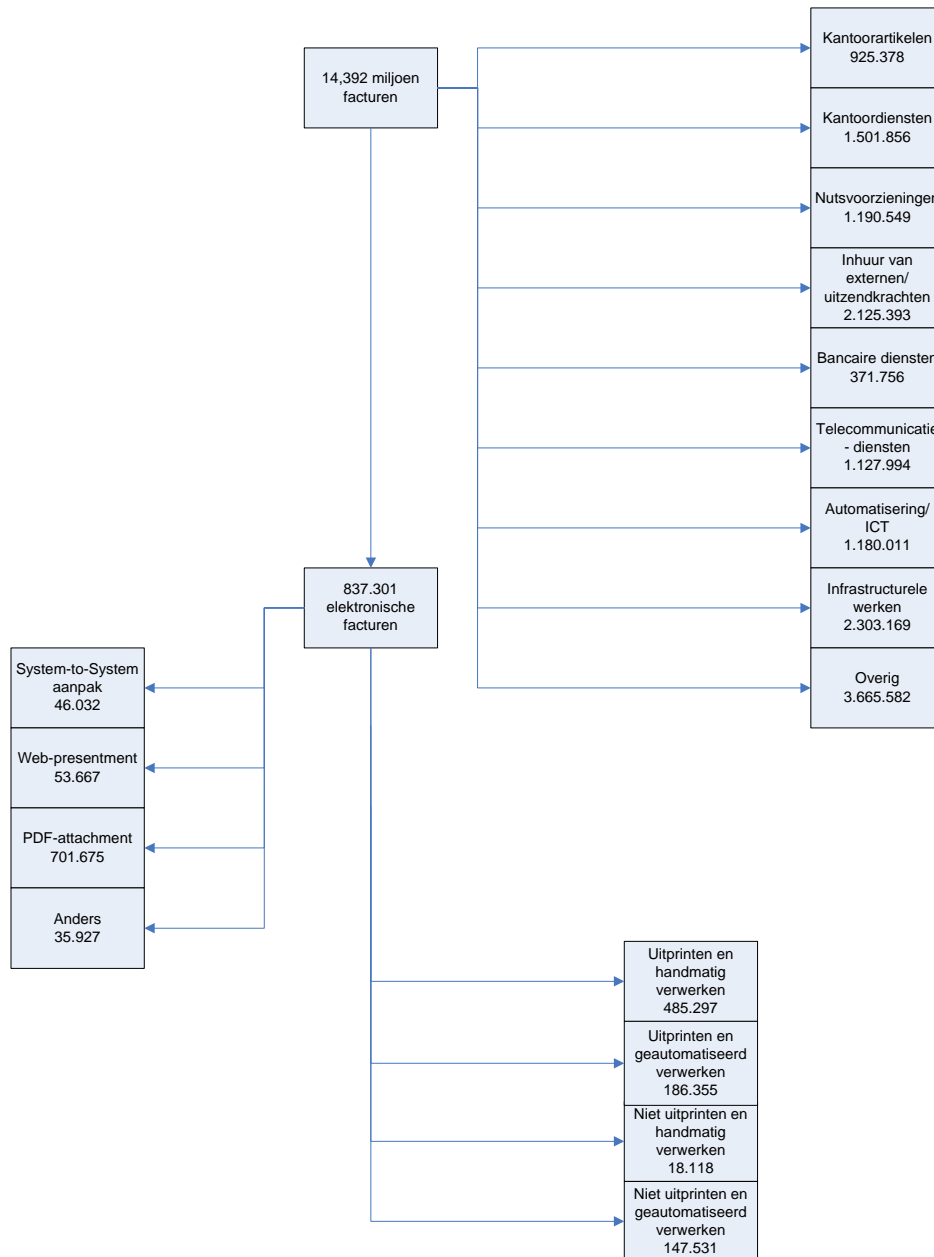
Met andere woorden, hoe groter de bewustwording van het onderwerp elektronisch factureren, hoe zuiverder de meting.

De categorie ministeries/rijksoverheid is daarvoor illustratief. Vanuit EZ is er veel energie ingestoken om de elektronische facturering te stimuleren. In verhouding met de andere overheidsorganisaties is binnen deze categorieën de variatie in de antwoorden veel kleiner gebleken.

Ook laten deze typen overheidsorganisaties zien dat er grotere sprongen zijn gemaakt in de richting van het elektronisch factureren. Zo is het aandeel elektronische facturen ten opzichte van de 0-meting bij ministeries gestegen van 3% naar bijna 16%. Het aandeel voor de rijksoverheid vertoont een vergelijkbaar beeld: 14,7% nu en bijna 8% in de 0-meting.

Samenvattende figuur

figuur 2 omvang en onderverdeling B2G-inkoopfacturen

BIJLAGE I Overheidsorganisaties

Ingevolge de opdracht heeft EIM voor de 1-meting van dezelfde bellijst gebruik-gemaakt als bij de 0-meting. Deze bellijst is in deze bijlage weergegeven.

In sommige gevallen zijn organisaties hetzij geschrapt, hetzij gereorganiseerd of hebben een andere naam. In dat geval zijn uiteraard de nieuwe contactgegevens gehanteerd.

De overheidsorganisaties die onder het begrip rijksoverheid vallen, zijn conform de opgave van EZ in het onderzoek meegenomen, voor zover de betreffende overheidsorganisatie was opgenomen in de oorspronkelijke bellijst.

Zelfstandige Bestuursorganen naar departement

Hieronder het overzicht van Zelfstandige Bestuursorganen (ZBO's) in Nederland. Daar waar achter een ZBO tussen haakjes 'Cluster' is opgenomen, ressorteren er een aantal overheidsorganisaties onder.

Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK)

- Commissie van beheer van de Dienst Geneeskundige Verzorging Politie
- Kiesraad
- Nederlands Bureau Brandweerexamens
- Nederlands Instituut Fysieke Veiligheid
- Onderzoeksraad voor veiligheid
- Politieacademie (v/h Landelijk Selectie- en Opleidingsinstituut Politie, LSOP)
- Raad voor het Korps Landelijke Politiediensten
- Stichting Administratie Indonesische Pensioenen

Ministerie van Buitenlandse Zaken (BUZA)

- Nationale Commissie voor Internationale Samenwerking en Duurzame Ontwikkeling

Ministerie van Defensie

- Stichting Ziektekostenverzekering Krijgsmacht

Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie (ELI)

- Centraal Bureau voor de Statistiek
- Edelmetaal Waarborg Nederland
- Examencommissie voor amateurradiozendexamens
- Examencommissie voor maritieme radiocommunicatie
- IJkbevoegden (Cluster)
- Kamers van Koophandel en Fabrieken (Cluster)
- Keuringsinstanties als bedoeld in artikel 10.3 Telecommunicatiewet (Cluster)
- Nederlands Meetinstituut BV
- Nederlandse Mededingingsautoriteit
- Onafhankelijke Post- en Telecommunicatie Autoriteit
- TenneT
- Waarborg Platina, Goud en Zilver NV

Ministerie van Financiën

- Autoriteit Financiële Markten
- De Nederlandsche Bank
- Stichting Joods Humanitair Fonds
- Stichting Maror-gelden Overheid
- Waarderingskamer

Ministerie van Justitie

- Bureau Financieel Toezicht
- Centraal orgaan Opvang Asielzoekers
- College Bescherming Persoonsgegevens
- College van Toezicht Auteursrechten en naburige rechten
- College van Toezicht op de kansspelen
- Commissie Gelijke Behandeling
- Commissie Schadefonds Geweldsmisdrijven
- Gerechtsdeurwaarders (Cluster)
- Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen
- Notarissen (Cluster)
- Raden voor Rechtsbijstand (Cluster)
- Stichting Donorgegevens Kunstmatige Bevruchting
- Stichting Nidos

Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)

- Bureau Beheer Landbouwgronden
- Centrale Landinrichtingscommissie
- College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden
- Commissies voor de samenstelling van de verplichte rassenlijsten (Cluster)
- Faunafonds
- Grondkamers (Cluster)
- Herinrichtingcommissie Oost-Groningen en de Gronings-Drentse Veenkoloniën
- Kamer voor de Binnenvisserij
- Raad voor plantenrassen
- Reconstructiecommissie Midden-Delfland
- Staatsbosbeheer
- Stichting Bloembollenkeuringsdienst
- Stichting Borgstellingsfonds voor de Landbouw
- Stichting Centraal Orgaan voor Kwaliteitsaangelegenheden in de Zuivel
- Stichting Controlebureau voor Pluimvee, Eieren en Eiproducten
- Stichting Kwaliteitscontrolebureau voor Groenten en Fruit
- Stichting Nederlandse Algemene Keuringsdienst voor Zaaizaad en Pootgoed Landbouwgewassen
- Stichting Nederlandse Algemene Kwaliteitsdienst voor de Tuinbouw
- Stichting Ontwikkelings- en Saneringsfonds voor de Landbouw
- Stichting Ontwikkelings- en Saneringsfonds voor de Visserij
- Stichting SKAL
- Voedselvoorzieningsin- en verkoopbureau

Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (OCW)

- Commissariaat voor de Media
- Informatie Beheer Groep
- Kenniscentra beroepsonderwijs bedrijfsleven (Cluster)
- Koninklijke Bibliotheek
- Koninklijke Nederlandse Academie van Wetenschappen
- Landelijke Commissie Toezicht Indicatiestelling
- Landelijke geschillencommissie weer samen naar school
- Mondriaan Stichting
- Nederlands-Vlaamse Accreditatie Organisatie voor het hoger onderwijs
- Nederlandse Omroep Stichting
- Nederlandse organisatie voor Toegepast Natuurwetenschappelijk Onderzoek TNO
- Nederlandse organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek
- Openbare academische ziekenhuizen (Cluster)
- Regionale verwijzingscommissies voortgezet onderwijs (Cluster)
- Staatsexamencommissie Nederlands als tweede taal
- Staatsexamencommissie VO
- Stichting Fonds Beeldende Kunsten, Vormgeving en Bouwkunst
- Stichting Fonds voor Amateurkunst en Podiumkunsten
- Stichting Fonds voor de Letteren
- Stichting Fonds voor de Scheppende Toonkunst
- Stichting Fonds voor Podiumprogrammering en marketing
- Stichting Nederlands Fonds voor de Film
- Stichting Nederlands Literair Productie- en Vertalingenfonds
- Stichting Participatiefonds voor het Onderwijs
- Stichting Stimuleringsfonds voor Architectuur
- Stichting Vervangingsfonds en Bedrijfsgezondheidszorg voor het Onderwijs
- Stimuleringsfonds Nederlandse Culturele Omroepproducties
- Stimuleringsfonds voor de Pers

Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW)

- Centrale organisatie Werk en Inkomen
- Certificerende en keuringsinstanties arbeidsomstandigheden (Cluster)
- Sociale Verzekeringsbank
- Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen

Ministerie van Verkeer en Waterstaat (V&W)

- Commissie Stuurliedenexamens
- Commissie van Beroep als bedoeld in art. 3 Wet rijonderricht motorrijtuigen 1993
- Commissie voor de Examens van scheepswerktuigkundigen
- Commissie voor de Zeevisvaartexamens
- Erkende particuliere onderzoeksbureaus als bedoeld in Schepenbesluit (Cluster)
- Erkenninghouders Algemene Periodieke Keuring (Cluster)
- Examencommissie Certificaatloodsen
- HISWA Vereniging
- Keuringsinstanties pleziervaartuigen (Cluster)
- Keuringsinstanties uitrusting zeeschepen (Cluster)

- Keuringsinstanties V&W overig (Cluster)
- Landelijke en Regionale Examencommissies verkeersinformatie en verkeersaanwijzingen (Cluster)
- Luchtverkeersleiding Nederland
- RDW (Dienst Wegverkeer)
- Rijkshavenbeheerders (Cluster)
- Rijkshavenmeesters (Cluster)
- Stichting Airport Coordination Netherlands
- Stichting Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen
- Stichting Examenbureau Beroepsvervoer
- Stichting Inschrijving Eigen Vervoer
- Stichting Nationale en Internationale Wegvervoer Organisatie
- Stichting VAM

Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS)

- Centrale Commissie voor Mensgebonden Onderzoek
- College bouw zorginstellingen
- College sanering zorginstellingen
- College ter Beoordeling van Geneesmiddelen
- College voor Zorgverzekeringen
- Commissie Algemene Oorlogsongevallenregeling Indonesië
- Commissies voor de Gebiedsaanwijzing (Cluster)
- Keuringsinstanties VWS (Cluster)
- Medisch-ethische toetsingscommissies (Cluster)
- Nederlandse Transplantatie Stichting
- Nederlandse Zorgautoriteit
- Pensioen- en Uitkeringsraad
- Registratiecommissies en opleidingscolleges KNMG, KNMP en NMT (Cluster)
- Stichting Fonds Patiënten Gehandicapten en Ouderen
- Stichting Het Gebaar
- Stichting Rechtsherstel Sinti en Roma
- Stichting Uitvoering Omslagregelingen WTZ
- Uitvoeringsorganen AWBZ (Cluster)
- Zorg Onderzoek Nederland/Medische Wetenschappen

Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM)

- Centraal Fonds voor de Volkshuisvesting
- Dienst voor het kadaster en de openbare registers
- Huurcommissies (Cluster)
- Keuringsinstanties bouwproducten (Cluster)
- Keuringsinstanties geluidshinder (Cluster)
- Stichting Bureau Architectenregister
- Stichting Waarborgfonds Eigen Woningen

Inspecties verenigd in de Inspectieraad

- Agentschap Telecom
- Algemene Inspectiedienst
- Arbeidsinspectie
- Belastingdienst/Douane

- Erfgoedinspectie
- Inspectie voor de Gezondheidszorg
- Inspectie Jeugdzorg
- Inspectie van het onderwijs
- Inspectie Openbare Orde en Veiligheid
- Inspectie voor de Sanctietoepassing
- Inspectie Verkeer en Waterstaat
- Inspectie Werk en Inkomen
- Staatstoezicht op de Mijnen
- Voedsel en Waren Autoriteit
- VROM Inspectie

Het betreft hier de belangrijkste toezichthouders; daarnaast zijn er een groot aantal inspecties.

Baten-lastendiensten per departement (voorheen 'agentschappen' genoemd, sommige staan ook in de lijst van ZBO's)

- AZ, Directie Publiek en Communicatie
- BZK, Centrale Archief Selectiedienst (CAS)
- BZK, Korps Landelijke Politiediensten (KLPD)
- BZK, Basisadministratie persoonsgegevens en Reisdocumenten (BPR)
- BZK, Landelijke Faciliteit Rampenbestrijding (LFR)
- BuZa, Centrum tot Bevordering van Import uit ontwikkelingslanden (CBI)
- Defensie, Dienst Vastgoed Defensie (DVD)
- Defensie, Defensie Telematica Organisatie (DTO)
- Defensie, Paresto
- EZ, SenterNovem
- EZ, Agentschap Telecom
- EZ, Economische Voorlichtingsdienst (EVD)
- EZ, Octrooicentrum Nederland
- Financiën, Dienst Roerende Zaken
- Justitie, Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)
- Justitie, Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI)
- Justitie, Centraal Justitieel Incassobureau (CJIB)
- Justitie, Nederlands Forensisch Instituut (NFI)
- Justitie, Dienst Justis
- Justitie, Gemeenschappelijke Beheerorganisatie (GBO)
- Justitie, Raad voor de Rechtspraak (RvdR)
- LNV, Plantenziektenkundige Dienst (PD)
- LNV, Dienst Landelijk Gebied (DLG)
- LNV, Algemene Inspectie Dienst (AID)
- LNV, Dienst Regelingen
- LNV, Voedsel en Waren Autoriteit
- OCW, Dienst Centrale Financiën Instellingen (CFI)
- OCW, Nationaal Archief
- SZW, Agentschap SZW
- SZW, Inspectie Werk en Inkomen (IWI)
- V&W, Koninklijk Nederlands Meteorologisch Instituut (KNMI)
- V&W, Rijkswaterstaat
- V&W, Inspectie Verkeer en Waterstaat (IVW)
- VROM, Rijksgebouwendienst (RGD)
- VWS, Agentschap College ter Beoordeling van Geneesmiddelen (CBG)

- VWS, Centraal Informatiepunt Beroepen Gezondheidszorg (CIBG)
- VWS, Nederlands Vaccin Instituut (NVI)
- VWS, Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)

Rijksoverheid

- Defensie
 - Departement
 - Audit dienst
 - Militaire Inlichtingen- en Veiligheidsdienst
 - Inspectie der Krijgsmacht
 - Beveiligingsautoriteit
 - Militaire Luchtvaartautoriteit
 - Defensie Materieel en Organisatie
 - Defensie Telematica Organisatie
 - Commando Diensten Centrale
 - RDW
 - Gemeente Ede
 - Gemeente Eindhoven
- LNV
 - Departement
 - DICTU
 - Dienst Landelijk Gebied
 - Dienst Regelingen
 - Nieuwe Voedsel en Waren Autoriteit
- V&W
 - Departement
 - KNMI
 - Rijkswaterstaat
 - Inspectie Verkeer en Waterstaat (IVW)
 - Waterschap Rivierenland
- ELI
 - Departement
 - Agentschap NL (voorheen: SenterNovem, EVD, Octrooicentrum NL)
 - Agentschap Telecom
 - Nederlandse Mededingingsautoriteit
 - Centraal Planbureau
 - Staatstoezicht op de mijnen
- BZK
 - Departement
 - AIVD
 - Landelijke Faciliteit Rampenbestrijding (LFR)
 - Korps Landelijke Politiediensten (KLPD)
 - P-Direkt
 - CAS (Centrale Archief Selectiedienst)
 - De Werkmaatschappij
- SZW
 - Departement
 - Inspectie Werk en Inkomen (IWI)
 - Agentschap SZW

- Financiën
 - Departement
 - Domein Roerende Zaken
 - Belastingdienst
 - Rijksvastgoed- en ontwikkelingsbedrijf (RVOB)
- BuZa/OS
- VWS
 - Departement
 - Uitvoeringseenheid gesloten jeugdinstellingen
 - College ter Beoordeling van Geneesmiddelen
 - CIBG
 - NVI (Nederlands Vaccin Instituut)
 - RIVM
 - Inspectie voor de Gezondheidszorg
 - Inspectie Jeugdzorg
 - Sociaal en Cultureel Planbureau
 - Jeugdinstelling Almata
 - Jeugdinstelling De Lindenhorst
- Algemene Zaken
- Justitie
 - Departement
 - Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)
 - Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI)
 - Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V)
 - CJIB
 - Nederlands Forensisch Instituut (NFI)
 - Openbaar Ministerie/Raad voor de Rechtspraak/Raad voor de Kinderbescherming
 - Dienst Justis
 - Openbaar Ministerie (OM)
 - Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding (NCTb)
 - Schadefonds Geweldsmisdrijven
 - Gemeenschappelijk Dienstencentrum ICT
 - COA
- OCW
 - Departement
 - DUO (voorheen IB-groep/CFI)
 - Instituut Collectie Nederland (ICN)
 - Nationaal Archief
 - Directoraat-Generaal Cultuur en Media (DGCM)
 - Inspectie van het onderwijs
 - Erfgoedinspectie
 - College voor Examens (CvE)
 - Adviesraad voor het Wetenschaps- en Technologiebeleid
 - Raad voor Cultuur
 - Onderwijsraad
- VROM
 - Departement
 - RGD
 - VROM inspectie

BIJLAGE II Overige onderzoeksresultaten

In deze bijlage zijn de onderzoeksresultaten vermeld die niet in de hoofdttekst pasten, maar wel wetenswaardig zijn.

Aantal leveranciers

Gezamenlijk hebben de overheidsorganisaties bijna 1,3 miljoen leveranciers. De middelgrote gemeenten kennen met bijna een derde het grootste aandeel. Gemiddeld is het aantal leveranciers ruim 1.400. Het beeld van het gemiddeld aantal leveranciers per overheidsorganisatie is vergelijkbaar met het aantal B2G-inkoopfacturen: de ministeries hebben met ruim 9.200 leveranciers het hoogste gemiddelde. Zie verder tabel 20.

tabel 20 totaal en gemiddeld aantal leveranciers per type overheidsorganisaties (respondentgroep: alle overheidsorganisaties)

<i>0-meting</i>	<i>Totaal aantal</i>		<i>Gemiddeld aantal</i>
<i>Type overheidsorganisatie</i>	<i>In aantallen</i>	<i>In procenten</i>	
Gemeente < 20.000	142.506	11,2	754
Gemeente 20.000 - 100.000	413.574	32,4	1.806
Gemeente > 100.000	137.000	10,7	5.480
Provincie	50.520	4,0	4.210
Waterschap	100.764	7,9	3.732
Ministerie	119.626	9,4	9.202
Overige uitvoeringsorganisaties	311.200	24,4	778
Totaal	1.275.190	100,0	1.439

<i>1-meting</i>	<i>Totaal aantal</i>		<i>Gemiddeld aantal</i>
<i>Type overheidsorganisatie</i>	<i>In aantallen</i>	<i>In procenten</i>	
Gemeente < 20.000	151.832	12,6	1.052
Gemeente 20.000 - 100.000	345.000	28,6	1.962
Gemeente > 100.000	110.019	9,1	4.729
Provincie	42.360	3,5	4.413
Waterschap	42.350	3,5	1.613
Ministerie	64.999	5,4	6.875
Overige uitvoeringsorganisaties	448.443	37,3	1.410
Totaal	1.205.003	100,0	1.705

Gemiddeld aantal leveranciers dat elektronisch facturen verstuurt

Het gemiddeld aantal leveranciers dat elektronisch facturen verstuurt, is met 5 erg klein. Per overheidsorganisatie is het gemiddeld aantal leveranciers nage-
noeg gelijk. Alleen de provincie kent met 3 leveranciers een relatief klein aantal.
Zie verder tabel 21.

tabel 21 gemiddeld aantal leveranciers per type overheidsorganisatie, totaal en aantal dat elektronisch facturen verstuurt (respondentgroep: alle overheidsorganisaties)

<i>0-meting</i>		<i>Gemiddeld aantal leveranciers</i>	
<i>Type overheidsorganisatie</i>	<i>Totaal</i>	<i>Dat elektronisch facturen verstuurt</i>	
Gemeente < 20.000	754	4,7	
Gemeente 20.000 - 100.000	1.806	4,8	
Gemeente > 100.000	5.480	5,0	
Provincie	4.210	3,3	
Waterschap	3.732	4,6	
Ministerie	9.202	4,3	
Overige uitvoeringsorganisaties	778	4,9	
Totaal	1.439	4,8	

<i>1-meting</i>		<i>Gemiddeld aantal leveranciers</i>	
<i>Type overheidsorganisatie</i>	<i>Totaal</i>	<i>Dat elektronisch facturen verstuurt</i>	
Gemeente < 20.000	1.052	5,6	
Gemeente 20.000 - 100.000	1.962	1,0	
Gemeente > 100.000	4.729	0,8	
Provincie	4.413	0,2	
Waterschap	1.613	0,9	
Ministerie	6.875	1,1	
Overige uitvoeringsorganisaties	1.410	1,4	
Totaal	1.705	1,8	

Wijze waarop B2G-inkoopfacturen afgehandeld kunnen worden

In tabel 22 is weergegeven welke mogelijkheden overheidsorganisaties benutten bij de ontvangst en de afhandeling van B2G-inkoopfacturen.

tabel 22 kenmerken ontvangst en afhandeling van B2G-inkoopfacturen (respondent-groep: alle overheidsorganisaties, meerdere antwoorden mogelijk)

<i>0-meting</i>	<i>Kenmerken</i>			
<i>Type overheidsorganisatie</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>
	In procenten			
Gemeente < 20.000	92,6	11,1	5,8	28,0
Gemeente 20.000 - 100.000	72,5	21,4	11,8	37,1
Gemeente > 100.000	40,0	24,0	24,0	32,0
Provincie	91,7	16,7	33,3	33,3
Waterschap	63,0	37,0	18,5	70,4
Ministerie	100,0	76,9	0,0	50,0
Overige uitvoeringsorganisaties	87,0	18,0	9,9	39,2
Totaal	82,5	19,1	10,4	37,0

<i>1-meting</i>	<i>Kenmerken</i>			
<i>Type overheidsorganisatie</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>
	In procenten			
Gemeente < 20.000	72,0	28,0	18,0	84,0
Gemeente 20.000 - 100.000	49,0	31,4	43,1	74,5
Gemeente > 100.000	31,6	63,2	68,4	84,2
Provincie	50,0	50,0	60,0	80,0
Waterschap	25,0	25,0	43,8	81,3
Ministerie	62,5	62,5	37,5	50,0
Overige uitvoeringsorganisaties	78,8	29,9	17,1	77,7
Totaal	65,2	31,5	27,9	78,2

- 1 *Ontvangt uw organisatie papieren facturen die u handmatig invoert en ook handmatig afhandelt?*
- 2 *Ontvangt uw organisatie papieren facturen die uw organisatie scant bij binnenkomst en vervolgens handmatig afhandelt?*
- 3 *Ontvangt uw organisatie papieren facturen die gescand worden en waarbij Optical Character Recognition (OCR) de factuur klaarmaakt voor geautomatiseerde verwerking?*
- 4 *Ontvangt uw organisatie elektronische facturen, waarbij we onder elektronische facturen verstaan:*
 - *System-to-System aanpak waarbij computersystemen van leverancier en ontvanger met elkaar communiceren, al dan niet met behulp van een intermediair (bedrijf dat elektronisch factureren verzorgt).*
 - *Web-presentment, waarbij de factuur op internet wordt gezet en de ontvanger een link (URL) krijgt die aangeeft waar de factuur te vinden is.*
 - *PDF, waarbij een e-mail aan u verzonden wordt en de factuur als PDF-attachment is bijgevoegd.*